

Todistaja

JANUARY • TAMMIKUU 2009 No. 1 Volume 84

\$3.00 (GST INCL.)
3,00 EURO

Postage paid in Cash Vancouver, B.C. Canada
Publications Mail Agreement No. 40028608
PAP Registration No. 09505

Karjalan pojat Intiassa

Kaksi Karjalan poikaa matkusti Intiaan lokakuun ensimmäisenä päivänä. Yksi Kanadasta ja toinen Suomesta. Tapasivat toisensa New Delhin lentokentällä

keskiyön paikkeilla. Siitä se matka alkoi. Oltiinhan tätä Intian matkaa suunniteltu ja valmisteltu jo pitempäänkin, ainakin rukouksin sekä ajatuksin. Seuraavien viik-

kojen kokemukset olivat mieleenpainuvia. Jouduimme vastuunalaisissa tilanteissa luottamaan sekä hakemaan turvaa toisistamme.

Matka edistyi Itä-Intiasta aina Länsi-Intiaan saakka. West Bengal ja Bihar olivat matkan kohteina, aina Ne-

Jatkuu sivulla 6

Helluntaiseurakuntien Superintendant

PAAVO KORPELA 60

Veljeni Paavo syntyi tammikuun 3 päivänä 1949, kotonamme Haapakannossa, Keski Hämeessä, kahden vanhemman sisarensa suureksi ihastukseksi ja ensimmäisenä poikana, iloksi vanhemmilleen, Elvi ja Tauno Korpelalle.

Kun Paavo oli seitsemän vuotias, koko Korpelan perhe muutti Torontoon. Parin vuoden kuluttua isä-Taunolle avautui työpaikka Chapleau, Island Lake'lla ja siellä Paavo sitten jatkoi koulunkäyntiään, uurausta kesät sahalla tai metsätoissa. Niin jatkuivat kouluvuodet, joita kesti aina vuoteen 1971, jolloin Paavo sai BA arvosanat, Laurentian Yliopistosta, Sudburyssa.

Paavo tuli uskoon noin 10 vuotiaana Torontossa. Kun perhe muutti Island Lakelle, pitivät he siellä kokouksia ja pyhäkoulua ja sitten kesällä tultiin aina nuortenpäiville Sudburyyn. Niinpä vuonna 1964 nuortenpäivillä, monen muun nuoren mukana, Paavokin halusi mennä kas- teelle.

Paavo oli hyvin ujo ja kauhistui jo ajatustakin olla esillä ja varsinkin pitää mi-

tään puheita. Niinpä usein, kun koulussa olisi pitänyt pitää esitelmä, hän oli mieluummin poissa, ja jopa aivan kipeä. Oli- kin sitten yllättävää, kun hän koulun loputtua päätti mennä Eastern Pentecostal Bible College'een, Peterborough'ssa. Siellä kutsu Jumalan valtakunnan työhön lopulta selvisi. Kesäkonferenssissa, Thunder Bayssa 1971, asia vielä varmistui.

Kun hän sitten valmistui keväällä 1974, kolmen vuoden raamattuopisto kurssilta, oli hän jo kesällä John Spillenaarin järjestämässä Raamattukoulutyössä, intiaanien parissa, pohjois Ontariossa. Syksyllä, samana vuonna, Carr niminen paikkakunta Ontariossa, ottikin sitten nuoren pastorin ohjaksiin ja siellä hän sai oppia kuinka olla valmiina tekemään kaikkea mitä eteen tulee. Kahden vuoden jälkeen Paavo kutsuttiin Sarniaan, ja sieltä sitten vuonna 1977, suomalaiseseen työhön Windsorin. Sinne Paavo myös haki Suomesta itselleen avun, evankelista Marja-Leena Haikosen, Lahdesta. He tapasivat Suomessa, Helluntaikonferenssissa juhannuksena 1977, eikä Paavo kauan vitkastellut, kun hän jo lokakuun 22. päivä-

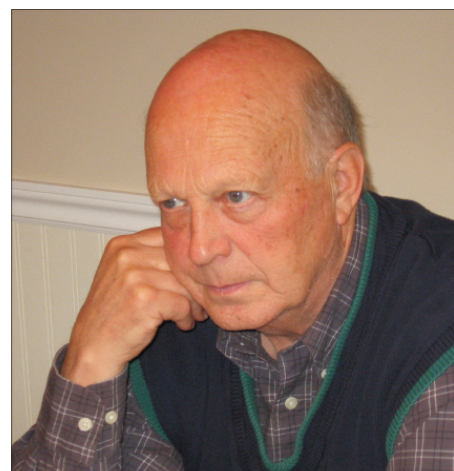
nä, samana vuonna, kihlasi Marja-Leenan ja joulukuun 10. päivänä Marja-Leenan setä, Leevi Haikonen, vihki nuoret yhteiselle tielle Toronton Saalemissa.

Windsorissa Paavo ja Marja-Leena olivatkin vuoteen 1984 ja siellä heille syntyi kaksoispojat, Daniel ja David. Heidän Windsorissa oloaikanaan pidettiin Kanadan Suomalaisen Seurakuntien Talvipäivät siellä. Kuitenkin vuonna 1984, poi-

Jatkuu sivulla 7

MITÄ ON JUMALAN SIUNAUS?

Laulaja-sananjulistaja Samuli Siren piti vaikuttavan puheen Vancouverin Kotikirkossa. Opetus jätti monet kuulijat syviin mietteisiin. Todistaja julkaisee puheen tiivistelmän kahdessa osassa.

MITÄ ON JUMALAN SIUNAUS?

- Kyllä Jumala on veljeä siunannut, lausah- ti ystäväni katsellessaan kauniina kesäpäivänä jykevästä hirsistä tehtyjä rakennuksia ja kauniita kukkaistutuksia kotimme piha- piirissä. Linnut lauloivat ja puro solisi. Oli ihana päivä. Olimme rakentaneet Helsingin lähelle Sipooseen Keidaskoti nimisen paikan kutsuaksemme sinne sellaisia, jotka eivät yleensä tule kirkkoihimme tai muihin kokoontumispaikkoihimme. Kynnys olisi matalampi. Tätä kaikkea kaunista ja komeaakin katsellessaan tämä ystäväni totesi – Jumala on veljeä siunannut!

Tämä sanonta pysäytti miettimään. Mitä on Jumalan siunaus?

Jumalan siunaus jakautuu kahdelle ajanjaksolle. Tähän maanpäälliseen aikaan ja iankaikkisuuteen Jumalan valtakunnassa. Maanpäällisistä voisi tehdä ihan listan. Pitkä ikä, terveys, hyvä puoliso, lapset ja lastenlapset, varallisuus, asunto, auto, huvila meren rannassa, veneet jne. Jumalan siunauksena voi saada myös kunniaa ja mainetta ja oppiarvoja, kauneuttakin. Eräs naishenkilö sanoi kerran – Minkäs sille voi, jos ei ole kirveellä veistetyt näköinen. Hän varmaan piti kaunista ulkomuotoa myös Jumalan siunauksena.

Jatkuu sivulla 8

Todistaja

Published since 1925

Kanadan ja Yhdysvaltain suomalaisten
helluntaiseurakuntien yhteinen julkaisu.
Ilmestyy 10 kertaa vuodessa.

A joint publication of the Finnish Pentecostal
Churches in Canada and in the United States of
America. Published 10 times a year.

Kirjoituksissa esiintyvät mielipiteet ovat kirjoittajien, eivätkä
välttämättä vastaa lehden toimituksen mielipiteitä.

Viewpoints expressed in this publication are those of the
writers and not necessarily held by the publishers.

Julkaisija/Publisher

MISSION PRESS SOCIETY

1920 Argyle Drive,
Vancouver, BC V5P 2A8
TEL 604 321 0555 FAX 604 321 0555
E-MAIL: editor@todistaja.com

Toimittaja/Editor

Outi Alopaeus: editor@todistaja.com

Layout

Keijo Sakara: keijo@todistaja.com

Oikoluku

Helena Rantanen, Terttu Karhinen
Veera ja Klaus Lehtimäki

Aluetoimittajia

Eljas Rossi, Rudolph Hyvärinen

Toimituskunta

Erkki Ahonen, Liisa Liedes, Osmo Pieniniemi,
Eljas Rossi, Ulla Saari, Aimo Selin.

Yhdyshenkilö Suomessa

Annikki Siren,
Katajakalliontie 2,
01120 Vesterskog
PUH 09-877-9114

Ilmoitushinnat:

\$10.00 palstatuuma.
Kihlaus ja perhetapahtumailmoitukset \$20.00.
kuvan kanssa \$30.00.

TILAUSOHJEITA

Kanadassa ja USA:ssa:

Voi tilata asiamiehiltä tai suoraan julkaisijalta.

Kanadassa: \$30.00. (sis. GST)
Kanadasta Yhdysvaltoihin \$36.00
Tilaus Kanadasta muihin maihin \$40.00

USA: US \$36.00.
Tilaus USA:sta muihin maihin US \$40.00

Suomesta:

Pankkilaitoksista tilisiirtona Sampo-
nimellä Totuuden Todistaja (koko nimi),
tili No. 800014-70846016. Vuositilaus 35 euroa.

Muista maista:

CAD \$40.00 , US \$40.00 tai 35.00 euroa.

OSOITTEITA

Lähetyskoordinaattori

Ari Rocklin
1908-620 Toronto St.
Victoria BC V8V 1P7
Canada
E MAIL: ari@lahetys.info www.lahetys.info

Lähetyskassa USA

Ulla Saari
6804 Trade Wind Way, Lantana
FL 33462-4048 USA

ISON KIRJAN KOORDINAATTORI

Sylvia Rukkila
sylviarukkila@sympatico.ca

\$3.00 (GST INCL.) 3,00 euroa

GST No. R 121903561

Publications Mail Agreement No. 40028608

Publications Mail Registration No. 09505

**“We acknowledge the financial
support of the Government of Canada,
through the Publications Assistance
Program (PAP), toward our
mailing costs.”**

Canada

Kirje sinulle, joka asut kaukana suomalaisesta kirkosta.

Todistaja-lehti on Sinulle kenties merkittävin hengellisen ravinnon antaja ja yhteydenpitäjä suomalaiseen kenttään. Olet jo vuosia, jopa vuosikymmeniä, tilannut ja lukenut lehteämme. Ehkä et ole edes päässyt yhteisille juhlille aikoihin, vaan olet tehnyt juhlatkasi Todistajan selostuksien kautta. Ehkä monet, ennen vierailleet ystäväsi, eivät enää olosuhteiden pakosta pääse Sinua katsomaan. Iloitset siitä, että Todistaja-lehti, vaikka on jo 83 vuotias, tulee säännöllisesti luoksesi ainakin 10 kertaa vuoden mittaan. Huomaat olevasi muistettu sittenkin. Samalla toteat, että ennen tapaamasi ystävät joskus löytyvät lehden sivuilta. Varsinkin nyt, joulun aikaan, näet heidän joulutervehdyksensä. Näin hajalla asuva uskovien perhe pitää yhteyttä.

Oletko tullut ajatelleeksi kuin-

ka jokainen kirkko tarvitsee jatkuvaa huoltoa ja kohennusta - vuodesta toiseen. Mahdollisesti muistat ajat, kun itse olit lähellä toimivaa kirkkoa ja osallistuit sen ylläpitoon. Todistaja-lehti, josta on tullut kirkkosi nyt, tarvitsee myös jatkuvaa huolehtimista. Sen katto, seinät, penkit ja urut ovat vain toisenlaisia kuin ne, mihin ihmiset kokoontuvat. Todistajan tapauksessa ne ovat koneita, hyvin nyky-aikaisia ja valitettavasti nopeammin vanhenevia kuin normaalin kirkon rakennelmat. Oletko tullut ajatelleeksi tätä puolta? Niin - ja kirkossa huolehdittiin myös pastorin toimeentulosta. Todistajan toimittajat ovat nyt Sinun “pastorisi”. He ovat yrittäneet parastaan ja samalla ovat avoimia jopa Sinun neuvoillesi ja kuuntelevat toivomuksiasi. Olet aivan täysivaltaisen jäsen tässä kirkossa.

Olet varmasti huomannut kuinka me ensimmäisen polven siirtolaiset vähitellen poistumme elon mailta. Samalla eristäydymme vieläkin enemmän toisistamme. Se tuntuu niin haitalta. Näissä tunnelmissa lehtemme kokoaa meitä hajallaan asuvia yhteen joka kuukausi. Varmasti Sinäkin ajattelet toisia yksin jääneitä. Heitä on vielä monella kulmalla. Meidänkin poistuttuamme toisia vielä jää. Todistaja-lehti tahtois palvella ne viimeisetkin. Oletko ajatellut, että nyt elosi ehtoossa voisit muistaa tätä pitkään palvelutta ystävääsi, kirkkoasi, jälkisaädöksellä varmistaen sen, ettei kukaan kaukana asuva jää ilman hengellistä ravintoa elonsa ehtoossa.

Hyvää ja Siunattua Uutta Vuotta!

KaLa

TOIMITTAJAN PÖYDÄLTÄ

Joulu on ohi ja uusi vuosi on alkanut. Uusi vuosi tuo aina jotain uutta ja tässä lehdessä löydät: ”Spektrum” (elämän kirjo - elämän eri sävyt) jonka kirjoittaja on Erja Mononen. Hän tulee kirjoittamaan tapahtumista elämän eri alueilta. Samuli Siren vieraili vaimonsa Annikin kanssa täällä Kanadan puolella. Hän piti vaikuttavan puheen Vancouverin Kotikirkossa, ”Mitä on Jumalan siunaus” joka ilmestyy kahdessa osassa. Kaarina Iso-kivijärvi kirjoittaa Kauhajoen murhenäytelmästä ja miten nuori poika sai olla avuksi luokkatovereille. Esa Autero kirjoitti lokakuun painoksessa kirjoituksen ”Kristillinen ykseys”. Tässä painoksessa löydät sen englannin kielellä, ”Christian Unity”. Hän on Floridan Kotikirkossa vanhimmistossa ja myös dekaani South Florida Bible College and Theological Seminaarissa. Lähetysviesti on taas paikallansa.

Jumala on selvästi osoittanut meille tämän vuoden aikana, että Todistaja-lehdellä on vielä tärkeä tehtävä viedä hyvää sanomaa ympäri maailmaa. Jesaja 43:10 sanoo: ”Te olette minun todistajani, sanoo Herra, minun palvelijani, jonka minä olen valinnut, jotta te tunsitte minut ja uskoisitte minuun ja ymmärtäisitte, että Minä se olen. Ennen minua ei ole luotu yhtäkään jumalaa, eikä minun jälkeeni toista tule.”

Jos tunnet Jeesuksen omakohtaisena pelastajanasi, sinä olet Hänen ”todistaja” ja tehtäväsi on hyvin selvä. Sinä voit olla viemässä ilo- sanomaa siinä vaikutuspiirissä jossa nyt olet. Sinä voit myös viedä hyvää sanomaa ympäri maailmaa kirjoittamalla lehteemme, siitä mitä Jumala on tehnyt elämässäsi.

Voit olla Hänen todistaja myös muistamalla meitä rukouksissasi. Se on niin tärkeä tehtävä vaikka se ei ole ulkonaisesti näkyvissä. Me tarvitsemme esirukoilijoita ja kiitos teille monille jotka muistatte Todistajaa jatkuvasti.

Sinä joka uhraat varoistasi lehtemme hyväksi, olet myös Hänen todistaja. Meidän toivomuksemme olisi saada vakituksia kannattajia tänä vuonna. Sinulla on mahdollisuus läheteä mukaan tähän Jumalan valtakunnan työhön tällä tavoin. Toivomuksemme on saada 100 ihmistä jotka tukisivat lehteämme antamalla 40.00 dollaria kuukausittain tai 480.00 vuodessa. Tällä tavalla säästyisimme taloudellisesta kriisistä

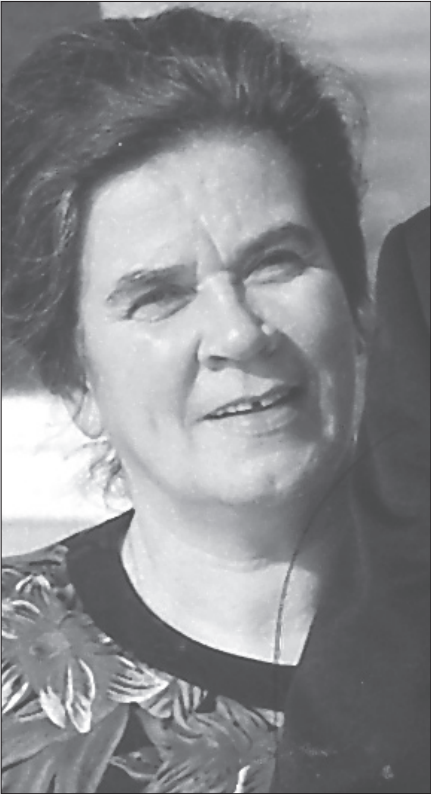
**Toivomme kaikille lukijoille oikein
Hyvää Uutta Vuotta
2009!**

tulevaisuudessa. Jätämme tämän teille haasteena.

Me saamme kiitollisin mielin astua tähän uuteen vuoteen. Psalmi 105:1-3 sanoo: ”Kiittäkää Herraa, julistakaa Hänen nimeänsä, tehkää Hänen suuret tekonsa tiettäviksi kansojen keskuudessa. Laulakaa Hänelle, veisatkaa Hänelle, puhukaa kaikista Hänen ihmeistänsä. Hänen pyhä nimensä olkoon teidän kerskauksenne; iloitkoon niiden sydän, jotka etsivät Herraa.”

OUTI

Tänä kesänä sain ensimmäisen keran elämässäni olla sukujuhlissa. Juhla oli Hämmäläisten suvun sukujuhla ja paikka oli Uukuniemi. Uukuniemen kunta on pirstoutunut kahtia, toisen puolen jäädessä rauhanso-

60,000 Nimeä

pimuksessa Venäjän puolelle. Sukujuureni ovat sieltä isäni puolelta, ja ne juontavat sinne jo 1600 luvulta.

Juhlissa julkaistiin viisi osainen sukukirja, jossa on noin 60,000 nimeä. Oli todella mielenkiintoinen tilaisuus olla juhlilla mukana. Pyynnöstä pidin esitelmän isoisästäni ja isäni perheestä, joka oli lähtenyt Venäjälle 1800 luvulla, etsimään leveämpää leipää. Isäni syntyi Pietarissa 1892. Hän ja hänen yksi veljensä ja sisarensa olivat ainoat, yhdeksän lapsisesta perheestä, jotka pelastuivat nälkäkuolemalta, silloin, kun saksalaiset piirittivät Leningradia sodan aikana.

Isäni oli jo päässyt Suomeen tätä tapahtumaa aikaisemmin ja avioitunut äitini kanssa. Heille syntyi kahdeksan lasta, joista minä olen nuorin. Monta retkeä saivat vanhempani tehdä sodan aikana kun koti menetettiin kaksi kertaa Karjalassa. Silti heillä riitti aina uskoa tulevaisuuteen ja voimia muuttaa. Lopulta päädyimme Helsingin seudulle, kun Karjalaan ei ollut enää menemistä.

Niinkuin aikaisemmin kerroin, su-

kukirjassamme on noin 60,000 nimeä. Löysin myös oman nimeni kirjan ensimmäisestä osasta. Myöskin lapsemme perheineen olivat lähettäneet tiedot sukututkijalle. Uskon että tuo Helsinkiin muutto oli Jumalan johdatus, koska siellä ollessani sain myös kutsun, joka oli paljon tärkeämpi. Se kutsu oli nimittäin saada nimi taivastenvaltakunnan kirjaan.

Eräänä päivänä istuin uskoontulleen sisareni vieressä Helsingin Saalemsurakunnassa. Vuosi oli 1950. Olin jo kauan ollut etsijän ja kyselijän paikalla; miten saisin synnit anteeksi ja rauhan sydämeeni? Tuossa ensimmäisessä helluntaiseurakunnan kokouksessa, jossa olin mukana, koin jo heti alusta lähtien, että nyt löydän sen mitä olen kaivannut. Kun kokouksen lopussa pastori Eino Manninen kysyi, kuka haluaa antaa elämänsä Jeesukselle, nostin käteni merkiksi ja minun puolestani rukoultiin ja julistettiin syntien anteeksisaaminen, eikä sen jälkeen ole tarvinnut kysellä mistä löytää rauhan. Siinä yhteydessä koin, että minun nimeni kirjoitettiin Karitsan elämäkirjaan, kuten Ilm.21:27 jae sanoo.

“Eikä sinne ole pääsevä mitään epäpyhää eikä ketään kauhistusten tekijää eikä valhettelijaa, vaan ainoastaan ne, jotka ovat kirjoitetut Karitsan elämäkirjaan.”

Vuosikymmenet ovat vierineet, paljon on tapahtunut niiden aikana. Olen perustanut oman perheen, eli avioitunut yli 50 vuotta sitten. Herra on uskonut meille 2 lasta ja 5 lastenlasta. Niinkuin kerroin, he joutuivat lähettämään omat sukuselvityksensä sukukirjaan. Niin on myös, kun Jumala kutsuu meitä elämän tielle; se on ratkaistava henkilökohtaisesti, haluameko nimeämme elämäkirjaan. Isän ja äidin usko ei auta kun seisomme kerran Jumalan edessä, vaan minun ja sinun on henkilökohtaisesti pyydettävä Jeesusta elämäämme Herraksi ja valtiaaksi. Viuhollinen kyllä sanoo: Mitä se hyödyttää? Elämäsi menettää kaiken ilon. Omasta kokemuksestani sanon, että meistä ei tule enkeleitä, vajavaisia olemme, mutta onnellisia ja armahdettuja ihmisiä. Monesti hairahdumme ja taistelemme syntiä vastaan. Auttaja, Vapahtajamme on meitä lähellä. Hän rakastaa meitä ja auttaa, kun rukoilemme Häneltä apua.

Ystäväni, kehotan sinua varmistumaan, että nimesi tulee, jos se ei vielä ole kirjoitettuna, Karitsan elämäkirjassa, joka on taivaissa.

AIRI VIRTANEN

Kiitä Jumalaa evankeliumista! Ajatuksia kolossalaiskirjeen alkujakeista Osa 1

Paavali aloitti Kolossalaiskirjeen kiittämällä Jumalaa Hänen teoistaan Kolossan uskovien keskuudessa. Ensimmäisen luvun jakeessa neljä, hän kiitti Jumalaa seurakunnasta, siitä uskosta, joka heidän keskuudessaan vaikutti ja heidän rakkaudestaan kaikkia pyhiä kohtaan. Jakeissa viisi ja kuusi apostoli jatkaa Jumalan kiittämistä: “Me kiitämme Häntä sen toivon tähden, joka teille on talletettu taivaissa ja josta jo ennen olette kuulleet sen evan-

keliumin totuuden sanassa, joka on tullut teidän tykönnne, niinkuin se on myös kaikessa maailmassa, missä se kantaa hedelmää ja kasvaa, samoin kuin teidänkin keskuudessanne siitä päivästä alkaen, jona te kuulitte ja opitte tuntemaan Jumalan armon totuudessa.” (Kol 1:5-6).

Evankeliumi tuo taivaallisen toivon

Paavali kiittää toivosta, joka on talletettuna taivaissa meitä varten. Yhden määritelmän mukaisesti toivo on tulevaisuuteen suuntautunutta uskoa. Raamatussa voimme lohdullisesti lukea, että Kristus on valmistamassa meille sijaa taivaan kodissa. Meille on tuleva iankaikkinen ilo Herran kanssa ja uusi Jerusalemin odottaa meitä tulevaisuudessa. Voimme herättää toivoa sydämeemme tietäen, että on olemassa iankaikkisuus ja iankaikkinen elämä Herran yhteydessä niille, jotka Jeesukseen uskovat ja että Kristuksen omat tullaan eräänä päivänä tempaamaan tuuliin ja pilviin ottamaan Herraa vastaan yläilmoissa. Raamatun toivon sanoma on, että kuolleet nousevat ylös ja että meillä on Jumalan taivas, johon olemme matkalla. Tämä sanoma tuo lohdutuksen ja elävän toivon sydämeemme.

Apostoli kirjoitti, että Kolossan uskovat kuulivat tästä toivosta evankeliumin totuuden sanassa. Kiitos Jumalalle, että meillä on evankeliumi. Jumalan ilosanoma avasi meille taivaan portit. Kristuksen kuolema ja ylösnousemus valmisti tien Isän kotiin ja iankaikkiseen riemujuhlaan Hänen kanssaan.

Jumala haluaa tuoda taivaan perspektiivin meidän kaikkien päivittäiseen vaellukseemme. Kun muistamme, että taivas odottaa, se antaa meille erilaisen katsantokannan elämän valintoihimme, joita teemme. Puheita, joita pidämme alkaa sävyttää tietoisuus iankaikkisuudesta ja palveluumme Herran työssä tulee syvempi ote. Olemme vain läpikulkumatkalla. Tämä tietoisuus tuo lohtua silloin kun elämä iskee meitä kovalla kädellä ja vaikeuksien vuoret ympäröivät tietämme. Kun Hyvä Paimen johdattaa meitä kulkemaan pimeään laakson läpi, taivaan todellisuus antaa meille lohtua, että tämäkään laakso ei kestä iankaiken – edessä on parempaa.

Taivaan näkökulma tuo myöskin vaikutuksensa seurakuntaelämään. Evankelista Reinhard Bonnke on sanonut, että hänen missionsa on, “Tyhjentää helvetti ja kansoittaa taivas”. Taivaan näkökulmasta katsottuna siinä on

terävällä tavalla ilmaistuna Jumalan seurakunnan perustehtävä: Tyhjentää helvetti ja kansoittaa taivas! Joskus pienessä seurakunnassa saattaa tulla turhaa hankausta ihmissuhteissa hyvinkin mitättömistä ja pienistä sivuseikoista. Kun riittävästi sivuseikkoja märehdittää ja jaaritellaan niin seurauksena on jännitteiset ihmissuhteet ja tukkoinen ilmapiiri jumalanpalveluksissa. Taivaan perspektiivi antaa meille kuvan asioiden oikeasta tärkeysjärjestyksestä. Voimme tällaisissa tilanteissa kysyä: Onko tällä asialla mitään todellista vaikutusta iankaikkisuudessa? Edistääkö tämä taivaan asiaa? Auttaako tämä meitä pysymään seurakuntamme perustehtävässä? Voimauttaako tämä seurakuntaamme tyhjentämään helvettiä ja kansoittamaan taivasta? Hyviä ja kysymisen arvoisia kysymyksiä.

Taivaalliseen toivoon liittyy läheisesti ajatus taivasikävystä. Kun tiedämme, että edessä on jotakin hyvää, suurta ja odottamisen arvoista, sydämeemme nousee kaipaus ja ikävä tuota asiaa kohden. Jumalan lapsi kantaa tuota taivasikävää sydämessään “sisäsyntyisenä” lahjana Jumalalta – kaipaamme taivaan kotiin, missä saamme nähdä Herramme kasvoista kasvoihin.

Sain palvella kuusi vuotta

Savossa maakunnallisena koulutyöntekijänä. Tuona aikana sain tutustua Pohjois Savossa vaikuttavaan vankilaevankelista Ville Korhoseen. Ville tuli aikanaan uskoon vankilassa ja hänet tunnettiin hyvin väkivaltaisena ja pahasti alkoholisoituneena “linnanvenkulana”. Kun Ville oli tullut uskoon, monet epäilivät hänen uskonratkaisunsa pysyvyyttä. Erään kerran kun jotkut seurakuntalaiset epäilivät, että varmaan Ville kohta lankeaa takaisin maailman menoon ja kertoivat tämän Villen uskovaishenkilölle, tämä vastasi: “Kyllä Ville kestää uskossa, sillä kun on niin kova taivasikävä.” Suuri totuus - taivasikävä pitää meidät taivaistiellä.

Hengellisen laulukirjan laulu numero 629 on tiivistänyt tämän taivasikävän kauniiseen muotoon: ”Kultakaupunkiin mun sydämeni kaipaa. Siellä tuska, murhe, taistot tauonneet. Levon uupuneelle Jeesus luonaan antaa. Rakkaus kuivannut on kaikki kyyneleet. Oi, mä kaipaen päästä luokse Jeesuksen! Oi, mä kaipaen päästä luokse Jeesuksen! Tahdon seurassansa iäisyyden viettää. Oi, mä kaipaen päästä luokse Jeesuksen!”

MARKO SELKOMAA

Terttu Sievänen 80- vuotias

Rakas äitimme täytti 80 vuotta marraskuun 21. päivänä. Äiti syntyi ja vietti lapsuutensa Karjalassa. Hän oli neljäs Emilin ja Annin kahdeksasta lapsesta. Jo nuorena tyttönä hän joutui kaksi kertaa evakkotielle, sotaa pakoon. Vieläkin äitimme muistelee Karjalan kunnaita, lapsuuden aikoja.

Nummella ja Lohjalla hän vietti nuoruutensa, toimien taitavana ompelijana. Lohjalla hän tutustui Janiin. Vihkimisen jälkeen tuli muutto Amerikkaan, missä isämme sai voimakkaan kutsun Jumalan Valtakunnan työhön. Amerikassa syntyi May Esther. Sieltä, vuonna 1951, perhe suuntasi Suomeen, jossa heille syntyi neljä lasta.

Äiti palveli isän rinnalla monissa Helluntaiseurakunnissa Suomessa. Saimme kasvaa ihanassa, turvallisessa kodissa. Iloisen äidin kaunis laulu, kaikui hellan äärellä touhutessa.

Siirtolaistyö vei Sieväsen perheen Ruotsiin muutamaksi vuodeksi, ja sieltä kohden Kanadaa, yli 42 vuotta sitten. Äidin ja isän usko on aina ollut horjumaton. Olemme erittäin kiitollisia esimerkillisistä vanhemmista. Kallein asia heille on ollut viedä Kristuksen ilosanomaa teille ja aitovierille. Vuosikymmeniä ovat äiti ja isä viettäneet Kanadassa, siirtolaiskansan parissa, palvelleet monissa helluntaiseurakunnissa. He ovat aina rakastaneet olla Jumalan luonnossa, nauttien virroista, järvistä, metsistä ja vuorten huipuista. Äiti teki matkaa isän kanssa yli 58 vuotta. Isä sai kutsun taivaan kotiin noin vuosi sitten, joulukuussa.

Monia ihania piirteitä löydämme äidistämme, kun me häntä katselemme. Viime vuosina hän on kirjoittanut monia runoja. Jos äiti kirjoittaisi tämän, hän varmaankin sanoisi: "Usko Kristukseen Jeesukseen vie sinunkin tiesi taivaan kotiin ikuisen."

RAKKAUDELLA,
MAY ESTHER, EVELYN, ELSE, EEVI
JA JUSSI PERHEINEEN

P.S. ÄIDILLÄ ON MYÖS 11 LASTENLASTA, JA 4 LASTEN LASTA.

Kyynel Silmässä

*Aamun sarastus kun valoa heittää
Yön pimeyden sen peittää
Rukoukseen äiti kiiruusti polvistuu
Kiitollisuudella mieli herkiytyy*

*Puuropatakin vähän kärehtää
Kun äidille runon suoni välähtää
Aamukahvi pannussa kylmenee
Kun paperille hän kirjoittelee*

*Sitt' kiireesti metsän polulle kävelyllä
Äiti rientää laulaen
Linnut visertävät kauniisti soittaen
Hänen laulua säestäen*

*Päivällä perunat keitetään
Ja piirakatkin paistetaan
Päivä äkkiä iltaan käy
Akkunasta ei enää ulos näy*

*Ehtoolla taivaan tähtönen pilkahtaa
Äiti runoa vielä kirjoittaa
Kyynel silmässä ihania runoja saa
Taivaan kodista, iankaikkisesta elämästä
Metsän poluista, pikkulinnuista*

*Helmiä monia
Kerääntynyt on kauniita
Äidin kruunuun taivaalliseen
Tyttären Kuninkaallisen
Isän Taivaisen*

*Hiljalleen kyynel silmähän
Jää äitini ihanan
Kun hän keinuu rauhaisaan
Elämän illan tunnelmaan*

*Taivaan ihanuutta äiti ajattelee
Kun Jania hän rakkaasti muistelee
Vuosikymmeniä be yhdessä taivalsi
Esimerkkinä toisille säteili*

*Taivaallista loistoa, hohtoa, kauneutta
Ja lempeyttä on meidän muistoissa
Äidin ja Isän matkasta*

~ Kirjoitin tämän runon esittelynä
äidin runokirjaan --- Else

Kolumni

Tullimies

ULKOPUOLELLA VAI SISÄLLÄ?

Einarin (nimi muutettu) koko työelämä pyöri ison tehtaan puitteissa. Eläkeikään saakka riitti työtä saman yhtiön palveluksessa. Se merkitsi sitä, että elämä rytmittyi säännöllisesti tehtaan ja kodin välillä, ja mikä tärkeintä, palkkapussi tuli varmasti tilipäivänä. Tehtaan työläisiä yhdisti saman aatteen voima ja luja toverihenki. Yhtenä juonteena siinä oli, että työmies ei tarvitsen Jumalaa. Hänen tulee itse taistella omien etujensa puolesta. Kymmenien vuosien aikana tämä aate jyräsi syvän uran kaikkeen Einarin ajatteluun. Niinpä sellaiset asiat kuin kirkossa käymiset ja uskonasiat jäivät häneltä kokonaan pois.

Nyt alkaa kuitenkin Einarin elämän loppupuoli lähestyä. Monenlaiset vaivat ja heikkoudet olemuksessa antavat siitä selviä merkkejä. On suorastaan pakko ruveta miettimään sitäkin, että eräänä päivänä tämä elämä päättyy - ja mitä sen jälkeen? Ajatukset kulkevat kuitenkin useimmiten vanhaa totuttua rataa. Pohtimista riittää suomalaisen yhteiskunnan politiikassa, terveydenhuollossa, vanhusten hoidossa, EU:ssa jne. Mutta joidenkin ystävien kautta kuvaan on viime aikoina tullut myös tuo kauan väistely aihe - Jumala.

Ensinäkemältä Einari näyttää olevan kovin kaukana Jumalasta. Hän tietää sentään jotain Raamatusta, ainakin sen että Jeesus muutti veden viiniksi. Mutta se mikä on tärkeintä Jumalan sanassa, evankeliumin hyvä sanoma ja tie Jumalan yhteyteen, sellaiset eivät kiinnosta. Paavali kirjoittaa tästä "...joiden mielet tämän maailman jumala on niin sokaissut, ettei heille loista valkeus, joka lähtee Kristuksen kirkkauden evankeliumista.." Tämä tehtaan työmies on selvästi kaiken tämän ulkopuolella - ainakin tässä vaiheessa. Mutta hän ja myös hänen vaimonsa ovat uskovaisten ystävien rukousaiheena, ja Jumala on alkanut vetää heitä puoleensa.

Miksi on niin vaikeaa päästä eroon vanhasta elämästä ja astua sisälle uuteen? Aina-kaan Suomessa ja länsimaissa

ei voi kukaan sanoa, ettei ole kuullut sellaisesta. Kaikkialla puhutaan Jumalasta ja julistetaan evankeliumia.

Joillakin saattaa olla takana sellaisia tekoja, joiden selvittäminen tuntuu ihan mahdottomalta. Toiset taas tuntevat itsensä niin hyviksi, etteivät he tarvitse mitään parannustekoa. On sellaisiakin, jotka pitävät itseään niin viisaina ja oppineina, etteivät he voi alennua joittenkin tietämättömien uskovaisten tasolle. Ja sitten on tuo vuosikymmenien aikana opittu, omasta mielestä varma elämäntavotus, ettei tässä mitään Jumalaa tarvita. Jotkut uhoavat sellaistakin, ettei Jumalaa ole olemassakaan. Vakaumuksia on siis monenlaisia, ja niiden varaan ihmiset perustavat elämänsä ja ikuisuutensa.

Tosiasia on, että näkymättömässä hengen maailmassa taistellaan jokaisesta sielusta. Sielunvihollinen, pimeyden ruhtinas, tekee sen kaikella valheen ja petoksen voimalla. Jumala taas vetää puoleensa rakkauden köysillä. Joskus Hän viisautessaan käyttää siinä koviltakin tuntuja otteita saadakseen ihmisen pyhähtymään. Jumalan puolelta kaikki on kuitenkin täysin vapaaehtoista. Sielunvihollinen taas haluaa ehdottomasti pitää kiinni saaliistaan eikä anna uhrilleen minkäänlaista armoa. Ei luulisi kenenkään seuraavan sitä, joka vie seuraajansa ikuisen pimeyteen ja tuskaan. Tottakai jokainen haluaa päästä kerran taivaan iloon ja kirkkauteen.

Ja ilman Jumalaa ei kukaan tässä ajassa voi tuntea itseään täysin tyydyttyksi ja oloaan turvatuksi. Ilman Jumalaa elämältä puuttuu toivo ja perustus kokonaan. Vastapainoksi, oletko koskaan nähnyt juuri uskoontulleeseen ihmisen kasvoilla sitä taivaallista hehkua ja puhdasta iloa, joka ei ole tästä maailmasta kotoisin. Sitä ei voi teeskennellä. Jeesukseen uskova, monessa asiassa vajaa ihminen, saa jo tässä ajassa kokea taivaallisia. On suuri armo ja siunaus olla onnellisesti sisäpuolella Jumalan valtakunnassa. Mutta on korvaamaton tappio ja onnettomuus olla sen ulkopuolella.

“Kuinka se voi tapahtua?”

Jumalan rauhaa! Tahdon tervehtiä teitä rakkaat ystävät täältä synnyinmaasta. On jo monen monta kertaa pitänyt tarttua kynään ja kertoa kuulumisia tältä rannalta. Neljä vuotta on jo minultakin vierähtänyt täällä oloa, aivan kuin huomaamatta. Vuosi vuoden jälkeen vierii pois, niin kuin niitä ollut ei ois, lauletaan laulussakin. Ikää kasaantuu päälle koko ajan, mutta ei hätää, kun turvana on ikaikojen Jumala ja kannattamassa ovat lankaikkiset Käsivarret.

Työelämän “autoilua ja polkupyöräilyä” on tullut täällä jatkettua Jumalan suuresta armosta sen mukaan kun vielä voimia on. Omaa sukuaani on hyvin paljon ja Herra on heitä kosketellut pelastaen. Kolme heistä kävi kesällä kasteella. Myös uskoon tullut veljeni vapautui alkoholikierteestä. Voin sanoa Raamatun sanoilla: ”Kiitä Herraa, minun sieluni ja kaikki, mitä minussa on, Hänen pyhää nimeänsä.” Ps. 103:1,2.

Kauhajoen murhenäytelmä

Suomenmaata on järkyttänyt Kauhajoen murhenäytelmä. Kun kuuntelin radiosta Patmos-lähetystä, jossa haastateltiin Mika Taljaa, joka on Kauhajoen helluntaiseurakunnan saarnaajana, niin heristin heti korviani. Tuttu mies ja ollut Kanadassakin työntekijänä. Hän oli ensimmäisenä tapahtumapaikalla auttamassa, kun joku koulun oppilaista oli soittanut hänelle, että täällä ammuskellaan.

Yhdeksän-vuotias sankari

Mika Taljan oma 9-vuotias Joni-poika oli samassa koulussa ja häntä haastateltiin. Poika kertoi: ”Olimme omassa luokassamme ja opettaja sanoi, että nopeasti ovi kiinni eikä kukaan saa mennä lähelle ikkunoita; koululle on tullut joku ammuskelija.” Tottahan sen ikäiset oppilaat joutuivat paniikkiin, mutta Joni-poika olikin rohkea siinä paikassa tuomaan esiin todistuksensa ja sanoi: ”En minä pelkää kuolemaa, olen uskossa Jeesukseen ja käynyt kasteella. Minä menen taivaaseen jos kuolen.” Toiset kysyivät, että pääsemmekö mekin taivaaseen? ”Kyllä pääsette, kun annatte elämänne Jeesukselle, jatkoi Joni.” Oppilaat edelleen kysyivät hätäntyneinä: ”Kuinka se voi tapahtua? “ 9- vuotiaalla pojalla oli selvät pasmat annettavana kun hän sanoi: ”Rukoillaan.” He polvistuivat lattialle ja Joni jatkoi: ”Rukoilkaa nyt minun perässäni ja.” Näin hän johdatti oppilaskatraan luokastaan taivastielle.

Patmos-radiossa oli hetken hiljaisuus ja kuului vain nyyhkyttäjien äänet, niin itkin minäkin. Mikä sankari, 9-vuotias,

rohkea soturi Herran elovainiolla pienestä pitäen. Mika Talja sanoi, etten voi muuta sanoa, kuin että olen kyllä ylpeä pojastani.

Toimintaa “armon hetkellä”

Kasvuvoima nousee sisäisestä elämästämme, mitä siellä pohditaan tai suunnitellaan, niin sieltä se kantautuu ulos. Paavo Ruotsalainen onkin sanonut, että elävä usko ei pysy voimassa koskaan muuten kuin sisällisen kilvoituksen ja valvomisen kautta ja hyvin hoidettu maa tuottaa hyvän sadon.

Elämämme kenttä on melko laaja ja kristillisyytemme tulisi laajuudessaan olla uskossa elämistä, rukousta ja toimintaa arjen keskellä, palvellen Herraa pelolla ja iloiten vavistuksella. Ps. 2:11. Jumala tahtoo tehdä meistä tahtonsa mukaisia ihmisiä. ”Hän, joka ylhäältä tulee, on yli kaikkien. Hänen tulee kasvaa, mutta minun vähetä.” Joh. 3:30,31.

Ylösnousemusvoimansa kautta Hän tekee meistä todellisia hedelmän kantajia; että me myöskin kantaissimme toinen toistemme kuormia. Taakkojensa alla kulkevaa väkeä näyttää olevan paljon nykyajan elämässä. Jumalan sanan mukaan lopunajassa laittomuus pääsee valtaan ja siinä kylmenee useimpien rakkaus. Mt. 24:12

Siunauksista osalliseksi

Suurin siunaus ja lahja elämässä todella on, kun löytää Jeesuksen pelastajanaan ja vapahtajanaan. Siksi minäkin tahdon kehottaa sinua Todistaja-lehden lukija ottamaan Hänet, Jeesuksen, elämäsi Herraksi.

Elämäsi Jeesukselle annettuna suo sinulle turvan jo tässä ajassa, vaikka maailman meri kuinka kovasti pauhaa, ja niin kerran ikuisuudessa. Herran seurassa kulkiessasi pääset osalliseksi siunauksista, jotka voivat kauttasi ulottua aina maailman ääriin asti.

“Katso Herran suurta tuskaa, taivaskin kun suljetaan, katso Häntä ristinpuussa, katso yksin Karitsaan... Jeesuksen armo rajaton, Jeesuksen on armo rajaton, sen voi Getsemane todistaa ja Golgata.” Jes. 55:6,7 *“Etsikää Herraa silloin, kun hänet löytää voidaan, huutakaa häntä avuksi, kun hän läsnä on. Jumalaton hyljätköön tiensä ja väärintekijä ajatuksensa ja palatkoon Herran tykö, niin hän armahtaa häntä, ja meidän Jumalamme tykö, sillä hänellä on paljon anteeksiantamusta.”*

SIUNAAVIN TERVEISIN TEILLE KAIKILLE.
KAARINA ISOKIVIJÄRVI

”En voi uskoa tätä!”

Maia oli saanut joululahjaksi oman raamatun. Innokkaana lukijana hän aloitti lukea sitä jo autossa, matkalla kotiin, joulunvietosta. Vanhempien hämmästykseksi takapenkin lukijalta kuului pian kauhistunut huudahdus: “En voi uskoa tätä, en voi uskoa tätä!” Häneltä kysyttiin, että mitä siellä on, jota et voi uskoa? “No kun täällä puhutaan miehestä, joka rakasti enemmän rahaa kuin Jeesusta, en voi uskoa sitä.” Näin ajatteli lapsi, joka rakasti Jeesusta koko sydäimestään.

Raamattu kertoo rikkaasta miehestä, joka tuli juosten Jeesuksen luo ja kysyi: “Hyvä opettaja, mitä minun pitää tehdä, jotta perisin iankaikkisen elämän?” Jeesus vastasi hänelle: “Miksi sanot minua hyväksi? Ainoastaan Jumala on hyvä, ei kukaan muu. Käskyt sinä tiedät...” Siihen mies vastasi: “Opettaja, kaikkea tätä minä olen noudattanut nuoresta pitäen.” Jeesus katsahti häneen, rakasti häntä ja sanoi: “Yksi sinulta puuttuu. Mene ja myy kaikki, mitä sinulla on, ja anna rahat köyhille, niin sinulla on aarre taivaassa. Tule sitten ja seuraa minua.” Mies synkistyi näistä sanoista. Hän lähti surullisena pois, sillä hänellä oli paljon omaisuutta. Jeesus näki tämän miehen sydämen olevan kiinni hänen omaisuudessaan.

Ennen uskoontuloani, suurin pelkoni oli se, mitä minun ystäväni sanoisivat, jos tulen uskoon. Sen esteen kanssa kipuilin monta vuotta. Tuli kuitenkin hetki elämässäni, jolloin halusin varmistaa, missä vietän ikuisuuden. Lähdin Jeesuksen seuraajaksi. Sain syntini anteeksi ja rauhan sydämeeni. Jeesuksen antama sisäinen ilo ja rauha on kestänyt kaikissa elämäni vaiheissa. Kyseletkö sinä, hyvä lukijani, mitä minun pitäisi tehdä, jotta perisin iankaikkisen elämän? Mikä on sinun esteesi?

ARMi ROCKLIN

Jakso 93

Sanan seurassa

Saara Rossi

Viime kerralla meillä oli puhetta siitä, kuinka opetuslapset pohtivat, kuka heistä oli suurin. Tuo ajatus kehittyi niin pitkälle, että he jopa kiistelivät asiasta. Tuollainen asennoituminen lieenee tuttua meidänkin päivinämme !

Jos me tavoittelemme omaa etuamme ja saamme kaiken mitä haluamme, meille voi käydä, kuten kävi puroille, joita Hesekiel näysä näki. Hes. 47:1-12 Hänen näkemästään vedestä oli kahdenlaisia tuloksia.

Mitä virtaava vesi sai aikaan?

Profeetta näki, kuinka temp-pelin kynnnyksen alta kumpusi

vettä. Siitä syntyi elämää tuottava virta. Jae 8: ”Nämä vedet juoksevat alas aromaahan ja kaikki elolliset virkoavat elämään kaikkialla, mihin tämä kaksoisvirta tulee. Ja kaloja on oleva hyvin paljon, sillä kun nämä vedet sinne tulevat ja vesi paranee, niin kaikki virkoaa elämään, minne vain virta tulee.” Virran rannalla oli kalastajia ja kaloja tuli. Virta siis kulki tämän alueen kautta alas ja sai aikaan elämää.

Seisova vesi ja tulokset

Seuraava jae, aivan järkyttävällä tavalla kuvaa nykypäivän tilannetta. Se sanoo: “Sen rämeet ja lätäköt eivät parane. Ne jätetään suolan valtaan.” Tuolle alu-

elle virtasi vettä, samoin kuin sinne, missä syntyi elämää, mutta tuo vesi jostain syystä pysähtyi juoksussaan. Vettä tuli, mutta se ei virrannut eteenpäin. Syntyi rämeitä ja lätäkköjä, joiden vedestä ei ollut hyötyä. Se ei saanut aikaan elämää. Kalastajilla ei siellä ollut mitään kalastettavaa..

Tilanne nykyään

Eikö tämä hyvin sattuvasti kuvaa nykypäivän ihmisten elämää. Me haluamme kaikkea mahdollista hyvää arkipäiväämme. Talot, autot, hyvä asema ja valta on sitä, mitä nykyään arvostetaan. Mutta onko tuosta kaikesta mitään hyötyä? Vain hetken saamme näistä nauttia ja sitten jätämme kaiken taaksemme. Se on meidän omaamme vain jonkun vuosikymmenen korkeintaan. Lähdemme täältä ajasta tyhjin käsin.

Uskonelämässämme voimme

ehkä käyttäytyä samalla tavalla. Haluamme lisää siunauksia, lisää tunteita, lisää iloa ja kaikkea muuta hyvää. Ja kyllä Jumala haluaakin antaa meille kaikkea tuollaista, mutta miksi Hän meitä siunaa? Tietysti myös omaksi parhaaksemme, mutta jos nuo siunaukst jäävät vain meidän nautittaviksemme, voi käydä kuten tuolle maastolle, johon tuli vettä, mutta kun se ei virrannut eteenpäin, maa muuttui rämeeksi, eikä sen saamasta vedestä ollut mitään hyötyä. Jumalan siunaukset elämässämme eivät ole annettu meille vain nauttiaksemme, vaan niiden tulisi virrata eteenpäin ja silloin ne virvoittaisivat meitä itseämme ja veisivät siunauksia muillekin.

Jos Jumalan siunaukset kauttamme eivät virtaa eteenpäin, meistä voi tulla tyytymättömiä. Haluamme lisää, lisää ja aina vain lisää tunteiden kuohua, ym. Si-

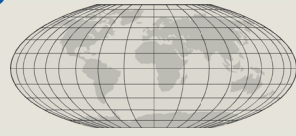
säinen maailma rämettyy. Ei mikään enää tyydytä.

Saakoon Samarialainen nainen, jonka Jeesus tapasi kaivolla, olla meille hyvänä esimerkkinä siitä, kuinka tulisi toimia, kun saamme siunauksia Jumalalta. Tuo nainen kohtasi Jeesuksen, mutta ei vain itse nauttinut siitä, vaan vei sanan omaan kyläänsä ja monet tulivat uskoon hänen todistuksensa tähden. Hän ei antanut “elävän veden” pysähtyä kohdalleen, vaan antoi sen virrata eteenpäin toisille siunaukseksi.

Ei anneta tämän ajan hengen vallata meitä, että tyydymme siihen, että “MINÄ” saan siunauksia, minä saan iloita, minulla on kaikki hyvin. Jumala haluaisi meidän olevan kanavia, joiden kautta siunauksen virrat juoksevat kuolevaan maailmaan. Jumala auttakoon meitä olemaan avoimia, puhtaita ja kaipaavia; tarkkaavia Hänen tahdolleen.

Lähetystyön Viesti

www.lahetys.info

ULKOLÄHETYSKASSA - USA
Ulla Saari
ullasaari@gmail.com
LÄHETYSKOORDINAATTORI
YHTEYSTIEDOT
Ari Rocklin
ari@lahetys.info

Kirkkokunnat etsivät toisiaan sodan runtelemassa Georgiassa

Kahdenkymmenen lähetys- ja kehitysyhteistyöjärjestön edustajat, kymmeniä Kaukasian alueen pastoreita ja kuutisen sataa Georgian pääkaupungin Tbilisin asukasta kokoontui marraskuussa historialliseen rauhankonferenssiin. Tilaisuus merkitsi siltojen rakentamista etnisten ryhmien välillä ja viritti luomaan yhteyksiä eri kirkkokuntien kesken.

Neuvostoliiton hajottua sen etelärajoilla on ollut levotonta. Sotien johdosta satoja tuhansia ihmisiä on joutunut pakolaisiksi. Georgian pääkaupungista, Tbilisistä Goriin johtavan tien itäpuolelle valmistuu uusi kaupunki ja uusia kyliä joihin pakolaiset on tarkoitus asuttaa. Suurin on ”Uusi Kaupunki” joka tehdään Tserovaniin. Sieltä avautuu näkymä Kaukasus -vuoristoon. Laakson itäpuolella on Etelä-Ossetia ja venäläiset sotilaat. Tasangolle rakennetaan

yli 5000 uutta, pientä omakotitaloa. Osa on jo valmiina odottamassa asukkaita. Rakentamisella on kiire, sillä talvi tekee tuloaan Kaukasiassa. Suurin osa pakolaisista on tullut Etelä Ossetiasta, Tskhinvalin kaupungista tai sen lähistön kylistä. He ovat menettäneet viimeisessä sodassa kaiken omaisuutensa. Pakolaisia on pelkätään Tbilisissä nyt yli 30 000. Heidät on majoitettu kouluihin, vanhoihin tehdasrakennuksiin ja varastoihin.

Rauhantekijät ovat edelleen autuaita

Kaukasia on sotien ja etnisten vihamielisyyksien raastamaa aluetta. Ihmiset ja maisemat muistuttivat erehdyttävästi Balkania. Rauhankonferenssin järjestäjänä oli lähetys- ja kehitysapujärjestö Fida international, Avainmedia sekä Ruotsin ja Norjan helluntaiherätyksien lähetysjärjestöt. Oli koskettavaa seurata kuinka pieneltä osalta saimme rakentaa siltoja yli venäläi-

Pakolaisille rakennetaan tuhansia uusia asuntoja.

Hänen pakolaisuutensa alkoi jo vauvana.

siä, georgialaisia ja osseetteja erottavan kiuhan yli. Yksilön vastuu yhteisön ilmapiirin parantamisessa on tärkeää. Etnisten vihamielisyyksien lisäksi rauhankonferenssiin saapui Georgian ortodoksi-, katolisen- ja baptistikirkon sekä helluntaiunionin edustajat.

Ensimmäistä kertaa Georgiassa ortodoksikirkon edustaja puhui tilaisuudessa jossa oli mukana evankelisten seurakuntien johtajat. Minulle tämä oli myönteinen yllätys, kertoo konferenssin järjestäjien puuhamies ruotsalaisen Ljus i Öster -lähetysjärjestöstä Rauli Lehtonen. Konferenssin tarkoitus oli etsiä yhteisymmärrystä eri etnisten ryhmien välillä, mutta se laajeni sovinnon etsimiseen eri kristillisten kirkkojen välille. Neuvotteluja päätettiin jatkaa ensi vuonna. Georgian edellisen hallituksen aikana evankeliset seurakunnat olivat painostuksen alaisina.

EERO KETOLA

Karjalan pojat Intiassa

JATKOA ETUSIVULTA

palin tuntumaan asti. Saimme asua ja toimia Emanul Samuel Soul Winning Mission toiminnan puitteissa. Siellä oli turvallista asua ja osallistua paikalliseen hengelliseen toimintaan, joka on osa-yhteydessä Salem Pentecostal Churches toiminnan kanssa. Hengellinen työ jatkuu Ester Greussin lähetystoiminta-alueella monessa eri muodossa. Bihar on tunnettu lähetysaarnaaajien hautausmaa. Jumala on huolehtinut työstä, joten seurakuntia on syntynyt kaikkialla, vaikeillakin alueilla.

Vierailimme Biharin tulva-alueilla jossa miljoonia ihmisiä on jouduttu evakuoimaan ja siirtämään pois, kun Nepalín puolelta Koshi River tulvi ja padot pettivät. Seuraus oli että noin 600 kylää joutui veden valtaamaksi

ja ihmiset menettivät kaiken. He asuvat nyt evakko-leireillä, joissa on tuhansia toivottomia perheitä odottamassa avustusta valtiolta ja hyväntekeväisyys-organisaatioilta. Paikalliset seurakunnat ovat myös osallistuneet avunantoon. Saimme puhua heille, ja jossain muodossa jakaa lohdutuksen sanoja toivottomille. Osallistuimme raamattukoulun opetukseen SWM toiminnan yhteydessä. On mieluista seurata kuinka nuoret vastaanottavat ja nauttivat opetuksesta, ainakin Intiassa. Monet heistä ovat köyhistä olosuhteista. Vapaamuotoisten kysymysten aikana huomasimme kuinka he katsovat tulevaisuutta toivorikkaina ja kuinka heillä on halu olla mukana Herran työssä Intiassa.

Osallistuimme moneen kylävierailuun ja saimme jakaa pelastuksen sanomaa niille, jotka eivät vielä ole osallia Jeesuksen tunteemisesta. Satoja kiinnostuneita oli

tilaisuuksissa. He tulivat katsomaan valkoisia, kaukaa tulleita puhujia. Hannu-Heikin johtamana laulut olivat mieluista kuultavaa; sen näki yleisön hymyilevistä kasvoista kaikissa tilaisuuksissa. 22 tunnin junamatka Biharista

New Delhiin oli levon ja ”muistelemisen aikaa”. Olimme väsyneitä Karjalan poikia, mutta Herrassa iloisia ja hengessä tyytyväisiä. Hannu kysyikin, että milloin mennään seuraavan kerran. Herran sen tietää. Uskovat lähettivät

paljon rakkaita terveisiä ja pyytävät meitä jatkamaan rukousta Intian puolesta.

LÄHETYSERVEISIN
HANNU-HEIKKI HYPÖNEN
JA ERKKI INKILÄINEN

Suurkokouksissa

Muutaman kuukauden olimme suunnitelleet yhdessä puskapappien opettajien ja Bundan alueen pastoreiden kanssa kokoussarjan järjestämistä Victoria Järven Tansanian puolen pohjoisosassa. Siellä vastaavaa tapahtumaa ei ole ollut aikoihin. Samalla halusimme myös kouluttaa seurakuntalaisia ottamaan vastuuta evankelioinnista ja uskontulleiden sielunhoidosta.

Ennen varsinaisen kokoussarjan alkua paikalle matkusti opetta-

ten voimakas sanan nälkä siellä oli. Kansaa tuli runsaasti mukaan ja vastaanotto sanalle oli erittäin myönteinen. Paikalle tuli myös suoraan Israelista kuvausmatkalta, Samson Steven.

Koko viikon ajan, eri puolilla maailmaa, oli meillä vahva esirukousojien tuki. Perjantaina, raamattukoulun oppilaat, opettajat ja koko henkilökunta, noin 100 ihmistä, rukoili ja paastosi tilaisuuksien puolesta. Silloin tapahtui myös erityisen voimakasta pahojen henkien ulosajoa. Monet kokivat vapautuksen, jota katsellessa minulle tuli mieleen apostolien tekojen tapahtumat.

Sielunhoitajat oli siis

jamme Paolo Kuzenza ja hän koulutti siellä 50 sielunhoitajaa. Mukana oli edustava kuoro Musomasta ja suosittu laulaja-evankelista Emmanuel Kimbila.

Paikkakunta ei ollut suuren suuri, mutta olimme aivan ihmeissämme, mi-

koulutettu, ja joka ilta uskontulleet pääsivät heti henkilökohtaiseen kosketukseen jonkun kanssa, joka lupasi viedä heidät mahdollisimman pian lähimpään evankeeliseen kirkkoon. Kaikki uskontulleet kirjattiin ja heihin luvat-

tiin pitää yhteyttä. Yhteensä heitä oli 146. Oli hyvin rohkaisevaa kun saarnasin vielä sunnuntaiaamuna paikallisessa helluntaikirkossa. Siellä oli nyt mukana viikon aikana uskontulneiden joukko, noin 35 ihmistä, ja he tahtoivat liittyä seurakuntaan. Sama tapahtui muissakin alueen kirkkoissa. Vielä pyysin, että haluamme kuukauden päästä kuulla miten uudet seurakuntalaiset ovat pärjänneet.

SAM JA PÄIVI TUOKKOLA
Box 107 NZEGA, TANZANIA
+255 (0)754 535679
PSTUOKKOLA@HOTMAIL.COM
WWW.TUOKKOLA.COM
PUSKAPAPPIEN KERÄYSTILI:
LOHJAN HELLUNTALÄHETYS
RY. 400610-264717

**Pastori ja Kanadan
Helluntaiseurakuntien Esimies**

PAAVO KORPELA 60 vuotta

Parhaat Onnittelumme ja siunauksista rikasta uutta vuosikymmentä palvelustehtävässäsi seurakuntien ja yhteisen työme hyväksi. Jumalalle sinusta kiitollisena!

Mission Press Society ja Helluntaiseurakunnat.

SAAKOON HERRA PITÄÄ SINUA
KÄYTTÖKELPOISENA KÄDESSÄÄN.
SISARESI RAIJA

Kiitoksia esirukouksista! Meillä on paljon kiitoksen aihetta. Turisteja alkaa tulla jo tänne ja tapailemme heitä kaikkialla. Hiltonissa saamme jatkaa tilaisuuksien pitoa, samoin saamme laittaa mainoskytlin kadun varteen parhaalle paikalle pääsisäänkäynnin viereen, rantakadulle.

Kiitosaihe on myöskin, että saimme pyhäkoulutilat Hilton hotellista. Varustuksiin kuuluu pingispöytä, biljardi- ja muita pelejä, musiikkia varten välineet ja hyvät taulut seinillä. Kiitos Herralle! Kyllä passaa lasten tulla pyhäkouluun. Lisäksi ulkona on leikkikenttä kaikilla varusteilla. Olemme yllättyneitä, vain Jumala voi näin avata hyvät mahdollisuudet.

Taloudellinen epävarmuus ei vielä paljon näy Thaimaassa, ja rakentaminen turisteja varten on ennen näkemätöntä. Taloja nousee kuin sieniä sateella. Samoin hinnatkin kohoavat. Naapurissakin tanskalais- rahoitteinen yhtiö rakentaa luksus-kerrostaloa ja vain muutama osake on

myymättä. Työmaalla työskentelee yli 300 rakentajaa (pääosin burmalaisia) yötä päivää, seitsemän päivää viikossa, kertoi vastaava mestari Alex.

Suomalaisetkin ovat kuvioissa mukana rakentajina ja ostajina. Kuuluisin ostaja on Kimi Räikkönen, Rawai Beachin yli 600 000 euron hintaisella merenranta-

asunnolla. Toivottavasti tuhannet ja tuhannet asunnot eivät jäisi tyhjiksi, ja samalla kaikkein köyhimmät eri palveluammateissa työttömiksi.

Hyvää aikaa on ollut kaikkialla niin ettemme varmaankaan osaa sitä oikein arvostaa. Nyt on aika tehdä valmisteluja, varsinkin hengellisesti. Ulkoisille muutoksille emme voi juuri mitään, mutta mitä minä ja sinä voimme, on kuten Peter Hane, Raamatun sanalaskujen kirjan 4:4: "Pidä mielessäsi minun sanani, muista ohjeeni, niin menestyt" innoittamana kirjoittaa mieta-lauseessaan seuraavasti: "Kun avaa hyvinä aikoina sydämensä Jumalalle, on hädässä luja tuki."

SINUA SIUNATEN
JUHANI & IRMA WAARNA
THAILAND
JUSSI CELL PHONE +66(0) 84 869 3406
IRMA CELL PHONE +66 (0) 84 869 3405
ADDRESS:
258 / 2 PATAK ROAD
KARON BEACH, MUANG

Spektrum

Soittelin tässä eräänä päivänä pianolla lauluja Sävelten Sanomista. Yllätyksekseni panin merkillä, että suurin osa lauluista oli kutsulauluja. Niitähän ne olivat ennen vanhaan, voisiko sanoa vanhaan hyvään aikaan. Olenko minäkin jo tullut niin vanhaksi, että muistelen kaiholla menynyttä aikaa? Olen!!!

Muistan kuinka lapsena istuin hengellisissä tilaisuuksissa ja ihmettelin kuinka puhuttelevia laulujen sanat olivat. Ihan melkein nousi pala kurkkuun kun niitä kuunteli. "Hän ystävä syntisten ompi, tuo tuskan ja vaivojen mies." - "Taivas kutsuu älä käänny pois." - "Kuinka on sun sielus laita, minne kuljet matkamies?" - "Mestari kutsuu, seu-

raa mua. Ristini vaivani kannan." Ilmapiiri kokouksissa oli vakava ja ihmisiä kehoitettiin tekemään ratkaisu. "Kumpaan joukkoon kuulunut? Molempiin et kuulu, et." Itsekin joutui arvioimaan omaa uskonelämää, vaikka asiat Jumalan kanssa oli kunnossa.

Tänä päivänä on paljon uusia lauluntekijöitä ympäri maailmaa. On tosi upeita melodioita

Vanhan ajan laulut

ja puhuttelevia sanoja. Suuri osa uusista lauluista on kuitenkin ylistyskuoroja. On hyvä että uskovat ylistävät Jumalaa, joka on kaiken kunnian ja ylistyksen arvoinen. Mutta entä jos tilaisuuksiimme tulee uskosta osattomia.

Katselin kerran hengellistä televisioohjelmaa. Siinä eräs mies kertoi omasta elämästään. Alkoholi oli tullut ylivoimaiseksi ongelmaksi tälle miehelle ja se koitui koko perheen tuhoksi. Vaimo ei jaksanut kantaa yksin huolta lapsista, joten yhteiskunta otti lapset huostaansa. Avioero vaimosta, ero lapsista ja monet muut ongelmat saivat miehen vajoamaan entistä syvemmälle alkoholin kiroihin kuin lohtua sieltä saadakseen.

Eräänä päivänä, kun kaikki näytti toivottomalta eikä tunnut olevan mitään ulospääsyä

tähän kurjaan olotilaan, päätti mies itse tehdä lopun elämästään. Hän kulki kohden tuttua siltaa, jolta olisi hyvä hypätä kymmeniä metrejä alempana kuohuvan kosken pyörteisiin. Se olisi varma loppu tälle maanpäälliselle helvetille. Kulkiesaan näissä mietteissä, hän alkoi kuulla laulua: "Softly and tenderly Jesus is calling. Calling for sinners come home." ("Hellästi Jeesus nyt kutsuvi kuulkaa. Kutsuvi sua niinkuin mua.") Laulu kuului lähellä olevasta kirkosta. Mies rohkaisi mielensä ja astui kirkon avoimesta ovesta sisään. Laulu ja puheet koskettivat suoraan sydämeen. Aivankuin joku olisi tiennyt hänen olevan paikalla. Kun kokouksen lopussa kysyttiin, halusiko joku vastata myöntävästi Jeesuksen kutsuun, ei mies tarvinnut kahta keho-

ta. Vuosien padot ja kovettunut ulkokuori olivat murtuneet tilaisuuden aikana ja pieni toivon kipinä oli syttynyt sisimpään. Mies lähti tilaisuudesta muutuneena miehenä. Myöhemmin perhe eheytyi. Vaimo tuli takaisin, lapset voitiin palauttaa vanhemmilleen ja koko perhe tuli tuntemaan elävän Jumalan ihmestä-tekevän voiman.

Minkälaista laulua kuuluu meidän kirkoistamme? Kutsumeko sisälle niitä, jotka surma paikalle hoippuvat? Uskaltautuuko elämässään epäonnistunut astumaan sisään meidän joukkoomme? Kun pidämme tarjolla elämän sanaa, veisatkaamme ylistystä, mutta kaikukoon myös viesti niille, jotka kulkevat vielä vieraana Jumalalle! Saakoon meidän elämämme arjen keskellä koitua Jumalan ylistyksiä niille, että ihmiset sanoittain voitettaisiin!!

ERJA MONONEN

JATKOA ETUSIVULTA

MITÄ ON JUMALAN SIUNAUS?

Voisimme laskea Jumalan siunaukset pisteinä. Täysin terve olisi 100 pistettä, 80 vuotta olisi 80 pistettä, lääkepillereistä yksi piste vähemmäksi. Pisteitä hyvästä puolisosta, taloista ja tavaroista. Pisteillä voisimme vertailla, kenelle on eniten kerääntynyt Jumalan siunauksia. Näistä on varmaan jo selvinnyt jotain siitä, mitä tarkoittaa maanpäällinen Jumalan siunaus. Voimmeko pyytää lisää Jumalan siunauksia? Tottakai, Jumalalla on aarreadit täynnä kaikenlaista hyvyyttä. Tuoko Jumalan siunaus sisäistä iloa? Ilman muuta tuo!

Itselle - toisille

Oliko Jeesuksen maanpäällinen elämä Jumalan siunaama. Jo vain oli! Miten paljon Hän tekikään siunattuja tekoja, rammat lähtivät kävelemään, Hän herätti kuolleita, ruokki tuhansia nälkäisiä, tynnytti myrskyn. Ja Hän sanoi: "Tulkaa minun tyköni kaikki työtätekevät ja raskautetut, niin minä annan teille levon." Todella valtava Jumalan siunauksen paketti.

Huomasimmeko mitään eroa näiden siunausten suhteen? Ero on siinä, että me suuntasimme kaikki siunaukset itseemme ja itsellemme. Jeesuksen kohdalla siunauksia saivat toiset hänen kauttaan. "Ketuilla on luolat ja taivaan linnuilla pesät, mutta Ihmisen Pojalla ei ole, mihin päänsä kallistaisi." Ja profeetta Jesaja jatkaa: "Hän oli ylenkatsottu, ihmisten hylkäämä, kipujen mies ja sairauden tuttava, jota näkemästä kaikki kasvonsa peittivät, halveksittu, jota emme minäkään pitäneet..." Koko siunausten paketti purkautui. Tämä saattaa meidät hämmennykseen. Mistä on oikein kysymys?

Kysymys on siitä, että meidän siunauslistamme on tehty Vanhan liiton mukaan. Jeesuksen lista oli Uuden liiton mukainen.

Abraham, Vanhan liiton esimerkkinä

oli hyvin rikas. 1. Moos. 13:2-3. Hänellä oli karjaa, hopeaa, kultaa ja palvelijoita. Ja hän vaelsi kulkien levähdyspaikasta toiseen 15-17. "Sillä kaiken maan, jonka näet, minä annan sinulle ja sinun jälkeläisillesi ikuisiksi ajoiksi... Nouse ja vaella maata pitkin ja poikin, sillä sinulle minä sen annan." Tätä kaikkea siunausta sai Abraham kokea 175 ikävuoteen saakka. Vaipui sitten kuolemaan korkeassa iässä ja tuli otetuksi heimonsa tykö. Se oli todella mahtava siunauksen paketti. Kerta toisensa jälkeen oli nuo ihanat sanat kuultavana - Sinä saat, sinulle tämä kuuluu, sinulle annan tämän kaiken.

Näin mekin haluamme. Hankaluus on vain se, että joudumme Vanhan liiton puolelle pakettiamme aukomaan. Uuden liiton aikakautta eläessämme minä-sanan tilalle tulee sana hän. Siis avaamme siunausten pakettimme jollekin toiselle. Tällaisen esimerkin Jeesus meille antoi. Ja meille on Jumala antanut erikoistehtävän olla Jeesuksen todistajia. Emme ole Vanhan liiton Abrahamin elämän todistajia, vaan Uuden liiton Jeesuksen todistajia.

Moneen kertaan Jeesus opetti seuraajiaan, että heidän tulee ottaa ristinsä, käydä oman minän pyyteissä kuolemaan ja olla antavana osapuolena. Jeesuksen seuraajien siunauspisteet lasketaan siitä, mitä olemme antaneet, ei siitä mitä olemme saaneet. Missä on meidän omaisuutemme? Omistamme sen, mitä olemme toisillemme antaneet. Jeesus antoi kaikkensa ja sai omistukseensa kaiken.

Pyhän Hengen sijoitus-neuvontatoimisto

Kun Jeesus sanoi, että te tulette olemaan minun todistajiani, Hän ei sanonut, että teidän puheenne, laulunne, kirjanne, lehtenne, lentolehtisenne ovat minun

todistajiani, vaan tarkoitti, että koko elämämme kaikkine apuvälineineen tulee todistamaan hänestä. Meillä jokaisella on oma elämämme. Jeesuksella, Johannes kastajalla, Lasaruksella, Martalla ja Marialla oli oma elämänsä. Mutta linja on sama, me menemme koko elämämme ja kaikkien leivisköittemme kanssa Pyhän Hengen sijoitusneuvontatoimistoon. Siellä pyydämme neuvoa, kuinka voimme sijoittaa elämäämme ja omaisuuttamme, joka on käyttöömme uskottu.

Sijoittaminen on riskin ottamista. Niin on. Mutta jos Pyhä Henki on neuvonantajana, sijoitus tulee olemaan tuottava. Jumalan siunauksen pisteet alkavat lisääntyä Uuden liiton linjan mukaan.

Pietari kysyi Jeesukselta: "Katso, me olemme luponeet kaikesta ja seuranneet sinua, mitä me siitä saamme?" Mt. 19:27. Jeesus vastasi: "Jokainen joka on luopunut taloista tai veljistä tai sisarista tai isästä tai äidistä tai lapsista tai pelloista minun nimeni tähden, on saava monin verroin takaisin ja perivä iankaikkisen elämän." Mutta eikö tuo ole parhainta menestysteologiaa, saada monin verroin takaisin? Niin on – mutta Uuden liiton mukaan!

Vuonna 1950 matkusti nuori nainen nimeltä Aune Hyvy Intiaan. Hän luopui kotimaastaan, isästään, äidistään, sisaristaan, veljistään, ystävistään ja kaikesta mikä saattoi edellä olevaan luetteloon kuulua.

Suomen Ulkoministeriön Global Finland verkkojulkaisusta 21.5.2004:

"50 vuotta työtä intialaisten lasten hyväksi. 90-vuotispäiväänsä Machilipatnamissa viettävä suomalainen Aune Hyny on tehnyt pitkän ja merkittävän elämäntyön intialaisten lasten hyväksi. Hänen perustamansa lastenkodit ovat antaneet kodin yli 3000 lapselle. Hän on perustanut kahdeksan lastenkotia, joissa asuu tällä hetkellä noin 600 lasta. Aune Hynyn käynnistämää koulua on käynyt noin 1600 lasta.

Aune Hynyn työtä arvostetaan. Machilipatnamin kaupunki on useaan kertaan halunnut pystyttää patsaan, mutta hän on aina kieltäytynyt siitä. – Lapset ovat mi-

nun muistomerkkini, on hänen vastauksensa aina ollut. Naimattomalla yksinäisellä naisella on yli 3000 lasta. Lastenkodista ulospäin suuntautuvan hengellisen työn hedelmänä on syntynyt useita seurakuntia. Aune on saanut uusia isiä, äitejä, veljiä ja sisaria, koteja ja kirkkoja."

Vuonna 1981 olimme lankomieheni Leevin kanssa käymässä Intiassa, Hynylässä. Saimme tutustua tähän kunnioitettuun äitiin Ammagaruun, niinkuin häntä siellä kutsutaan. Tapasimme hyvin vaatimattoman ihmisen. Ei ollut kultaketjuja eikä timanttisormuksia, jotka olisivat kertoneet, että tässä on ihminen, joka on saanut runsaasti kaikenlaista Jumalan siunausta. Lastenkotirakennuksessa oli yksi hyvin vaatimaton huone hänen kotinaan. Mutta kun astuimme ovesta ulos, siinä oli suuria kerrostaloja ja satoja hyvin puettuja lapsia nauttimassa hymyhuulin jokapäiväistä ateriaansa. Oli koteja, joissa asui onnellisia perheitä, ja oli seurakuntia, joissa kaikui ylistyslaulut elävälle Jumalalle. Siinä oli Aune Hynyn siunauksen paketti – Uuden liiton linjan mukaan.

Vuonna 2004 siirtyi 90-vuotias Ammagaru, kunnioitettu äiti, Jumalan siunauksia runsaasti välittäneenä ja Jeesuksen siunauksesta osalliseksi tulleen Jumalan iäisiin majoihin.

Siinä on vastaus Pietarille ja vähän meille muillekin, jotka kyselemme, mitä me tästä saamme? Matteus 25:34 sanoo: "Tulkaa te minun Isäni siunatut..." Kysymys oli siis niistä, jotka olivat saaneet kokea Jumalan siunausta. Isän siunatut!

Minkälainen oli Isän siunausten luettelo? Nälkäiset tulivat ravituiksi, janoiset juotetuiksi, hyljätyt kokivat miten heidät otettiin yhteyteen toisten kanssa, alastomat saivat vaatetuksen ja sairast lohdutusta. Siis Isän siunattujen siunaukset luettiin, kaikki se mitä toiset olivat saaneet heidän kauttaan. Erikoista oli se, että he eivät olleet itse huomanneet, milloin olivat tällaisen siunauspaketin itselleen hankkineet. Pyhä Henki oli antanut niin hienovaraista sijoitusneuvontaa ja ohjausta, etteivät

JATKUU SIVULLA 10

Marraskuun kuudennen aamu sai nähdä ryhmän naisia (noin nelisenkymmentä) saapuvan Kotikirkon suojiin. Vuorossa oli naisten tapahtuma, jossa

vierailijana oli lähetyssaarnaaja-kirjailija-sielunhoitaja Eila Payne Suomes- ta.

Naistenpäivä Vancouverissa

Päivän aiheeksi oli ilmoitettu "Rakkauden kolmoiskäskey". Mielenkiintoisessa puheessaan Eila osoitti rakkauden kolmiulotteisuuden; Jumalasta alas ihmiseen, ihmisestä ylös Jumalaan ja myös vaakatasossa lähimmäiseen kohdistuvana. Niinkuin inhimillisellä tasolla haluamme viettää aikaamme rakastamamme henkilön kanssa, samoin Jumala odottaa meidän viipyvän Hänen läheisyydessään.

Sanassa sanotaan: "Rakasta lähimmäistäsi niinkuin itseäsi". Mutta jos emme voi terveesti rakastaa -hyväksyä - itseämme, meidän voi olla vaikea rakastaa toisiakaan. On ero itsenäkkäudella ja itsensä rakastamisella. Menneet kokemukset, kenties jo varhaisesta lapsuudesta, ovat muokanneet omakuvaamme, joskus aiheuttaen sen, ettemme pidä tai peräti halveksimme itseämme. Jumala haluaa parantaa meidät

menneisyyden kivuista ja eheyttää oikeaan itsensä rakastamiseen. Silloin voimme myös rakastaa toinen toistamme Jumalan tahdon mukaan. Jos meidän "tunnetankkimme" on täynnä, voi olla tarpeellista purkaa sitä luotetun sielunhoitajan kanssa ja kokea paranemista ja eheytymistä.

Välillä nautittiin maittava "potluck"-lounas, jonka aikana keskusteltiin Eilan aiheesta antamien kysymysten johdolla. Puheensorinasta päätellen aihe herätti ajatuksia. Päivän lopuksi oli mahdollisuus esittää kysymyksiä tai kommentteja aiheesta. Erosimme tuntien Jumalan kosketelleen meitä. "Tästä olisi voinut pitää toisenkin tilaisuuden", kuultiin erään osanottajan sanovan lähtiessään.

MUKANA OLLEENA TERTTU KARHINEN

Sudburyn Siionin kuoron vierailu Torontossa

Sunnuntaina, 9. marraskuuta, Sudburyn Siion Seurakunnan kuoro vieraili Toronton Saalem-kirkossa. Mukana oli Pastori Veikko ja Sirkka Aro-Panula. Tällainen vierailu naapuriseurakunnasta on sekä virkistys vieraille että paikallisseurakunnalle.

Pastori Korpela toivotti vieraat tervetulleiksi ja Juha Mynttinen johdatti meidät rukoukseen. Tervetulotoivotukset olivat aitoja ja kiitokset samaa luokkaa. Matti Pasi-virta, joka myös johti kuoroa, aloitti vieraiden osuuden, kiittäen siitä, että tällainen virkistävää tapaaminen voi tapahtua.

Alkulaulussa oli sanat "kiitän Herraa, muuta osaa en," mutta osasivat he kyllä muutakin. Pianon ja neljän kitaran säestyksellä kuoro lauloi selvin sanoin evankeliumia. Solistina olivat Marjaana Laakso, Beverly Laakso sekä Olli ja Irja Pyykkö. Veikko Aro-Panula lauloi myös

soolon ennen saarnaa. Monen kuulijan mieleen jäi ajatus, että tällaisia vierailuja saisi olla useammin. On mukava tavata vanhoja ystäviä ja myös tehdä uusia tuttavuuksia.

Torontolla ja Sudburylla on paljon muutakin yhteistyötä. Monet maahanmuuttajat aloittivat kaivoskaupungissa, koska siellä oli työtä tarjolla. Myöhemmin muutettiin Torontoon ja moneen muuhun paikkaan. Seurakunnilla on myös yhteistä lähetystyötä merten takana. Sekin sitoo meitä yhteen. Meillä on yhteinen päämäärä ja elämällemme on sama haaste; voittaa sieluja.

Pastori Aro-Panula julisti sanaa kokouksen loppuosassa, mainiten miten tärkeä meille on uusi liitto, jonka Jumala teki Jee-

suksen kautta syntisen ihmisen saattamiseksi Jumalan yhteyteen. Tämä liitto on järjestyksessä kahdeksas. Kaikkien liitton tarkoituksena Jumalalla on ollut vetää ihmistä lähemmäksi itseään. Kokous päät-

tyi rukoukseen, jossa toisella kädellä esitettiin kiitos- ja toisella kädellä rukousaiheet. Sirkka Aro-Panula johti tilaisuuden. Kiitos mukavasta vierailusta.

RAIMO SILEGREN

Calgaryn Suomalainen Seurakunta vietti ihanan hetken sanan ääressä, joulujuhlan merkeissä, Relax Inn'in puitteissa, sunnuntaina, joulukuun 14 päivänä. Sinne oli

Calgaryn Joulujuhla

kokoontunut noin 40 henkilöä. Ilmapiiri oli täynnä Jumalan rakkautta.

Meidän päävieraanamme ja puhujana oli "meidän" Outi Alopaeus. Hän on auttanut meitä niin monta kertaa ennenkin, sekä yksin, että perheensä kanssa, ja me kiitämme Jumalaa hänestä. Outi on kuin osa meidän pientä seurakuntaperhettämme. Kiitos kun tulit meitä piristämään kauniilla laullasi ja hyvällä sanalla. Onnea myös toimittajan tehtävän johdosta; tiedämme että Todistaja jatkuu hyvissä käsissä.

Jorma Heinikainen aloitti tilaisuuden rukouksella ja Jumalan sanalla. Häntä seurasi Krista Wilson, joka luki jou-luevankeliumin sekä suomeksi, että englanniksi.

Hotellin "seisova pöytä" tarjoili mahtavan aterian, mutta

mitä seurasi juhlassamme, oli vieläkin parempaa. Matti Syrjän tyttären, Mervi McKennan perhe oli tullut iso-isän kanssa juhlimaan. Tämä perhe on hyvin musikaalinen, ja vanhin tytär Minja, soitti viulua niin kauniisti, että monien silmät täyttyivät kyynelistä. Sitten esiintyi lasten kuoro, johon kuului Minja, Marja, Markus, Matthew ja Michael McKenna, sekä Chris ja Anni Heinikainen. He lauloivat niin suloisesti "Silent Night" ja "We wish you a merry Christmas". Oli ilo seurata heidän ilmeitään, varsinkin 3-vuotiaan pikku Anni Heinikaisen, kun laulut tulivat aivan sydämen pohjasta.

Lastenkuoroa seurasi McKennan lasten viuluryhmä. Ei voinut muuta kun kiittää Jumalaa näistä lapsista. Tämä oli ensimmäinen kerta kun he esiintyivät yhdessä. Minja, vanhimpaa-

na, johti, ja kaikki seurasivat hyvin mukana. Jopa nuorin, Marja, soitti niin taitavasti että monien silmät täyttyivät taas kyynelistä. He soittivat rakkaita joululauluja ja myös muutamia klassillisia kappaleita. Kiitos teille lapset, Jumala teitä siunatkoon.

Anna-Liisa lauloi, "Taas syttyvät Kynttilät Joulun" ja "Away

in a Manger" ja johti myös kaikki yhteislaulut Ari Heinikaisen taitavalla pianon säestyksellä. Toivotamme Calgaryn seurakuntana kaikille Siunattua Uutta Vuotta, Herra olkoon kanssanne.

SEURAKUNNAN PUOLESTA,
ANNA-LIISA RAATIKAINEN.

Lyyli Marjatta Lammi

Lyyli was born in Ruovesi, Finland on December 7, 1925 (in the steambath on the home farm). It was a very cold day. She was predeceased by her parents Manu and Anni (nee Murtomaki) Lammi and by her fourteen brothers and sisters in Finland. She leaves to mourn her 79 year old sister Salli and many nieces and nephews, especially her great niece Pirjo and her daughter Nanna.

Lyyli was only 13 years old when she started working outside the home. At 16 years of age she made a personal decision to give her life to God and let Him lead in all her ways. She also met her lifelong friend, Sinikka who was more like a sister. Sinikka had lost her mother and a twin sister and was taken into Lyyli's home with open arms.

Lyyli trained in a cooking school and after a time also took her CAN course in Finland and came to Toronto, Canada with Sinikka in 1960. She worked in Toronto, Victoria, Thunder Bay and Calgary before moving to Burrows with Sinikka in 1977. Her last place of employment was the Broadview nursing home from 1983-

1991 when she turned 65 yrs of age. Lyyli told Sinikka: "If I am very sick, put me into Broadview care home; it is a good place". In March of 2004, Lyyli went there as a resident for the remainder of her life.

Lyyli was an active member of the Pentecostal church in Finland and in Canada and was a member of the New Finland Historical Society. She had a kind and gentle manner and everyone loved her. She was a caring and unselfish person and a good worker and she did whatever was needed. She loved nature and animals. The birds never went hungry in her yard.

In Matthew 25:34-40 the King will reply: "I tell you, whatever you did for one of the least important of these brothers of mine you did for me." I thank you my dear sister Lyyli...I was one of these least ones and you came and took me into your home. Now you are home with the Lord you love and I am waiting for my time to come and we will meet again.

IN LOVING MEMORY, SINIKKA LUKKARINEN

Sielun Rukous

*Isä, äärettömyytesi kipinä
Sielussani hartaasti pyytää
Olla kaltaisesi..*

Rakastuneena omistaa läheisyytesi

Ajattomuuden rauhassa,

Kokien kolminaisuuttasi

Ikuisuuteni unelmassa...

Tämä pyyntöni näissä ajan

Kahleissa vaikeroi vapautta,

Parantavaa kirkkautta

Vain Koskettaa

Sitä todellisuutta

Joka minussa elää

Ja odottaa

Rakkautesi ihanuutta..

Isä, joka haluat hillittömästi

Sieluani ajattomuutesi rakkauteen,

Kosketta juuri nyt

Hellästi ikävääni..

SINIKKA LUKKARINEN
(LYYLIN MUISTOLLE)

SEINÄKELLO SAIRAALASSA

*Yöllä sairaalassa, seinäkellon kulkua katson alussa vuoden,
Sen viisarit armotta etenee kohti kuoleman kutsuja tuoden.
Tänään saateosastolla kello kahdelle kuoleman aikaa näytti,
Jo aamuyöllä kuului tuskan huuto seinäkello tehtävänsä täytti.*

*Happiletkujen subina kellon raksutukseen lisäänen myöntää,
Kuoleman konsertti lähtijät iäisyysmatkalle armotta työntää.
Ambulanssin ulvonta välillä saateosaston hiljaiset äänet voittaa,
Taas monta on kuollut kun seuraava päivä yön jälkeen koittaa.*

*Myös sairaalan ulkopuolella ihmisen kohtalo on kaikilla sama.
Tämä on elämää, kuoleman laaksossa lyhyt vaellus vain kerran,
Ihmiskunnan surumarssi, mutta autuas se jolla turva on Herran.
Kerran seinäkello sairaalassa pysähtyy ja kuolema on kukistettu.*

*Yön hiljaisina hetkinä äidin sängyn vierellä Vancouver General
Sairaalan saateosastolla tammikuun 12. 1997. Kahden päivän
päästä, sunnuntaina Alice Sorila os. Rothberg sai kutsun Kotiin.*

EERO SORILA

he itse olleet sijoittamistaan huomanneet-kaan. He kysyivät ihmeissään, milloin me tällaista olemme tehneet?

Intiaanit sopalle

Vävypoikani Jyrki käveli Vancouverin alakaupungin katua ja näki siellä kaksi intiaania. Oikeastaan, tulepa Jyrki itse kertomaan, mitä sitten tapahtui. Ja Jyrki tuli. - Halusin tehdä jotain hyvää jollekin alakaupungin ihmiselle. Näin kadulla kaksi Kanadan intiaania, miehen ja naisen. Ulkonäkö ilmaisi selvästi, että he olivat kadun ihmisiä. Pysähdyin heidän luonaan ja kysyin - Hei, onko teillä nälkä? - Kyllä, meillä on nälkä. - No, mennään tuonne baariin, niin minä tarjoan teille soppaa ja leipää. Kun me sitten söimme ateriaamme, intiaaninainen alkoi kysellä - Miksi sinä halusit tarjota meille tämän aterian? - No, ensiksikin, koska teillä oli nälkä ja toiseksi, minä haluan rakastaa teitä. - Miten se on mahdollista, että valkoinen mies voi rakastaa intiaania? - Koska Jumala rakastaa teitä ja minua. Niin minä myös rakastan Jumalaa ja myös teitä. Kyyneleet alkoivat vierähtää intiaanien poskipäillä. Sitten nainen ojensi lusikkaansa minulle ja sanoi - Jos sinä todella rakastat minua, niin voitko syödä yhdessä minun kanssani tätä soppaa? Lähetin silloin nopean rukouksen - Hyvä Jumala, mitä minä teen, syönkö tuolla samalla lusikalla, millä tuo hampaaton, pahalta haiseva katunainen on syönyt? Siitä hän voi saada vaikka minkälaisen taudin itseensä. Samalla muistin, että tämä on intiaanikulttuuriin kuuluva rakkauden osoi-

MITA ON JUMALAN SIUNAUS? JATKUU SIVULTA 8.

tus, syödä samalla lusikalla. Koulukaverini oli intiaani, ja häneltä olin sen kuullut. Otin lusikan ja söin. Silloin heidän kyyneleiset kasvonsa kirkastuivat. Tuo nuori mies todella rakastaa meitä.

Kun ateriamme oli päättynyt, intiaanien sydämet olivat avautuneet kuulemaan lisää Jumalan rakkaudesta. He halusivat antaa elämänsä Jeesukselle. Ja minä sain siunata heitä taivastielle. Ulos tullessa he sanoivat - Jumala sinua siunatkoon, Jyrki! Vielä pitkän matkan päästä he huusivat - Jumala sinua Jyrki siunatkoon! Kun ajelin kotia kohti, en tahtonut nahoissani pysyä. Jumalan siunaus oli niin ylitsevutava. Tuskin koskaan olen tuntenut niin valtavaa iloa. Se oli antamisen iloa parhaimmillaan.

Pyhä Henki tiesi, jatkoi taas Samuli, että jos tästä tapahtumasarjasta halutaan saada mahdollisimman suuri tuotto, on otettava jopa terveystuotto. Lopputulos oli Jumalan tahdon mukainen. Ja Jyrki sai kokea oikeaa Uuden liiton siunausta! Jos Jyrki olisi sinä päivänä toteuttanut Vanhan liiton siunauskaavaa, hän olisi itse voinut syödä maukkaan pihvin intiaaneille menneillä rahoilla. Eikä olisi ollut mitään epämiellyttäviä hajukokemuksia. Oliko tässä siis mitään järkeä? Ei Vanhan liiton siunauslinjan mukaan.

Siitä on kulunut jo monta vuotta, kun Jyrki tästä kertoi. Hän herkiysti kyyneleihin silloin kertoessaan, miten Jumalan siunaus kosketti noita intiaaneja. Ja hän kokee vielä nytkin siunausta siitä. Ei omasta sankaruudestaan, vaan siitä että Pyhä Henki johdatti hänelle mahdollisuuden hyvään sijoittamiseen ja että sai olla Jeesuksen todistajana. Jos hän olisi mennyt tuon koe-tun sijasta syömään pihvin, tuskin se enää edes muistuisi mieleen, puhumattakaan että se olisi synnyttänyt mitään suurempia sisäisiä kosketuksia.

JATKUU SEURAAVASSA NUMEROSSA
ARTIKKELIN MUOTOON
MUKAILLUT LEEVI MYRÄ

Todistaja

1920 ARGYLE DRIVE
VANCOUVER B.C. V5P 2A8
E-MAIL: editor@todistaja.com

Tervehdys sinulle ystävä,

Teidän lahjoituksenne auttaa meitä jatkamaan Todistaja Lehtien levittämistä ympäri maailmaa. Mission Press Society toimii lahjoitusten turvin. Todistaja Lehti pyrkii painetun sanan avulla auttamaan ihmisiä saamaan kosketuksen elävään Jumalaan. Kiitos sinulle!

Nimi _____

Osoite _____

Puh. _____

Olemme Mission Pressin toimituksessa kiitollisia teille, jotka kannatatte lehteämme lahjoituksillanne. Haluaisimme osoittaa kiitoksemme lähettämällä "taidekuvan" lahjoituksista, jotka ovat \$500.00 tai yli. Kuvat ovat Peter Pasivirran ja Eero Sorilan otamia, ja nimikirjoituksella varustettuja. Kuva tulee valmiina raameissa, kotiovellesi.

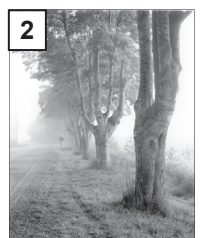
Tässä on kuvat joista voit valita minkä tahdot.

☐ 1. Finn Slough
Richmond BC

☐ 3. Suomi
Maisema

☐ 2. Finn Road
Richmond BC

☐ 4. Heinäseiväs
Maisema

Haluaisin lahjoittaa Todistajalle:

☐ \$50.00

☐ \$100.00

☐ \$250.00

☐ \$500.00

☐ Toinen
Summa \$ _____

Voit osoittaa lahjasi nimellä
Mission Press Society.
Lahjoitukset ovat virallisesti
verovähennykseksi kelpaavia Kanadassa.

Tervetuloa talvipäiville!

Tahdon toivottaa juuri sinut, rakas Todistajan lukija, sydämellisesti tervetulleeksi Pohjois-Amerikan Suomalaisten Helluntaiseurakuntien yhteisille Talvipäiville, jotka pidetään jälleen Lake Worthissa, Floridassa! Päivät alkavat torstaina 19. Helmikuuta, ja jatkuvat aina sunnuntaihin 22. päivään asti.

Teemaksi olemme tänä vuonna valinneet "Tulevaisuus ja Toivo", koska uskomme että Jumalalla on vielä paljon suurta varattuna meitä varten, sekä yksilöinä, että seurakuntina. Raamattu antaa kauniin lupauksen tästä Jeremian kirjassa 29:11: "Sillä minä tunnen ajatukseni, jotka minulla on teitä kohtaan, sanoo Herra: rauhan eikä turmion ajatukset; minä annan teille tulevaisuuden ja toivon." Kiitämme Jumalaa kaikesta hyvästä minkä Hän on menneisyydessä tehnyt. Tahdomme samalla katsoa eteenpäin täynnä luottavaista uskoa. Jumala haluaa tehdä uusia asioita keskuudessamme, ja haluamme itse olla osa sitä mitä Hän tekee tänään. Haluamme tämän vuoksi tulevien Talvipäivien aikana kuunnella, mitä Herra meille haluaa puhua!

Meillä on ilo ilmoittaa, että saamme konferenssimme pääpuhujaksi Sam Abrahamin Intiasta, tulkkinsa Mika Halkolan kanssa. Pastori Samia on viime vuosina kutsuttu pitämään useita tilaisuuksia ja konferensseja Suomessa ja Ruotsissa. Palaute näistä tilaisuuksista ja konferensseista on ollut erinomaista, ja uskomme että Herra lähettää palvelijansa tuomaan meille tuoretta leipää taivaasta! Uskomme että sekä pastorit, vastuunkantajat ja evankelistat, että kaikki muutkin Talvipäivien vieraat saavat tulla palvelluiksi ja virvoitetuksi. Sam Abrahamin lisäksi Talvipäivien aikana saamme kuulla tuttuun tapaan myös oman kentän julistajia, laulajia ja vastuunkantajia.

Ohjelma ja lisätiedot lähtevät postissa eri seurakuntiin ja ryhmille Tammikuun aikana. Vielä kerran, sydämellisesti tervetuloa Talvipäiville! Uskon että Jumalalla on runsas pöytä katettuna. Tule sinäkin mukaan nauttimaan Herran hyvydestä!

PETRI KOSONEN
LAKE WORTHIN SUOMALAISEN
HELLUNTAISEURAKUNNAN,
KOTIKIRKON, PASTORI
WWW.KOTIKIRKKO.NET

HUOMIOI!
Meidän uusi sähkö
posti osoitteeme on:
editor@todistaja.com.
Nettisivu
www.todistaja.com

Sudbury, Ontario

SIION

SUDBURYN SUOMALAINEN HELLUNTAISEURAKUNTA

Finnish Pentecostal Church

Pastori **Veikko Aro-Panula** 705 522-2164
1843 Paris St. Sudbury, ON P3E 3C5
Puh. (705) 522-2164 Fax (705) 522-4879
Web sivu. <http://www.vianet.on.ca/pages/siion>

Su • Yhteinen aamukokous, klo 10:00
Ti • Lähetyspiiri klo 14:00
Ke • Lastenkerho klo 18:00
To • Raamattutunti klo 19:00

Heijastin TV ohjelma Kaapelikanava 10. Maanantaina ja lauantaina klo. 9:00 ja Sunnuntaina klo.12:00
Radio-ohjelma lauantaisin klo 8.30 asemalla 95.5 FM
Puhelinsana (705) 522-5540

South Porcupine, Ontario

SUOMALAINEN HELLUNTAISEURAKUNTA

Finnish Pentecostal Church

Pastori **Taimo Majalahti**
P.O. Box 1017 199 Main Street
South Porcupine, ON P0N 1H0
Puh/Fax (705) 235-5025

Su • klo 8:30 Radiolähetys (CHYK 104.1 FM)
klo 11:00 Kuukauden toinen su. sr:n kokous
klo 18:00 Hyvän Sanoman ilta
Ke • klo 19:00 Sanan ja Rukouksen ilta
Huom! Ympäristökokoukset ilmoitetaan radiossa.

Tervetuloa Sanan ääreen!

Sault Ste. Marie, Ontario

Helluntaikirkko

Finnish Pentecostal Church

891 Peoples Rd.,
Sault Ste. Marie, ON P6C 3W1

Puhelin ja Fax kirkolle: (705) 253-8383 • www.finnishchurch.com

Pastori **Rudolph Hyvärinen** 705 253 8383

Sunnuntaina: Klo 10:00 (English Service)
Klo 11:30 (Finnish service)

Keskiviikkoisin: Klo 19:00 Sanan ja rukouksen ilta
Perjantaisin: Klo 19:30 Youth Meeting

Sunday School, Bible Studies and Youth Meetings also in English. Translating into English in other meetings too - if needed!

Puhelinhartauden saa numerosta (705) 253-2427

TERVETULOA! WELCOME!

Fitchburg, Massachusetts

BETHEL-SEURAKUNTA

Evankelista **Liisa Liedes**

163 River St. #1, Fitchburg, MA 01420-3025
Puh. (978) 343-9659

Kokoukset joka Su klo 14:00 Lähetyskirkossa
Rukoukset ja rukoukset kodeissa.
Radiolähetys Su klo 8:45 (WEIM 1280 AM)

Thunder Bay, Ontario

Saalem-seurakunta

Suomalainen Helluntaiseurakunta
Finnish Pentecostal Church

21 Walkover St., Thunder Bay, ON P7B 1L1
Puh. (807) 767-6938 Fax (807) 767-7587

e-mail: saalem@tbaytel.net • Puhelinhartaus: (807) 767-7875

Pastori **Marko Selkoma** (807) 767-6927

2 Pastori **Veli-Matti Suoperä** ((807) 767-6938

Nuorisopastori Pekka Perho (807) 768-3680

Su • klo 10:00 Aamukokous
Sunday • 12:00 noon Family Celebration & Sunday School
Su • klo 18:00 Iltakokous kerran kuukaudessa
Ti • klo 11:00 Päivärukoushetki
Ke • klo 19:00 Sana ja rukous
To • klo 13:00 Eläkeläiset joka toinen viikko
Thursday • 7:00 pm Midweek Prayer & Bible Study
Friday • 8:00 pm Youth Meeting
Radiolähetys Su • klo 5:45 asemalla 91.5FM
ja klo 7.00 asemalla 103.5/104.5FM

Sydämellisesti tervetuloa virkistymään Saalemiin!

Toronto, Ontario

Saalem

Toronton Suomalainen
Helluntaiseurakunta
Finnish Pentecostal Church of Toronto

2570 Bayview Ave. Willowdale. ON M2L 1B3
Puh.(416) 222-2291 Fax.(416) 222-3356

Pastori **Paavo Korpela** Puh. (416) 733-0854
Pastori **Walter Tuokkola** Puh. (647) 406-0412
Internet-kotisivu. www.saalem.org

Su • Aamukokous suomenkielinen klo 10.00
English Service 11.45
To • Sanan ja rukouksen ilta klo 19.30
Pe • Nuorisolta /Youth Meeting klo 19.30

Puhelinhartaus 416 222-7474

TERVETULOA!

Vancouver, British Columbia

KOTIKIRKKO

Bethel-seurakunta

Finnish Bethel Church

1920 Argyle Dr.
Vancouver, BC V5P 2A8

Puh. 604 325-5414

Internet-kotisivu. www.kotikirkko.bc.ca

Pastori **Klaus Lehtimäki** 604 451-4500
Samuel Tedder 604 294-9661

Pastori **Markku Vainio** 604 795-9994

Su • Aamukokous ja pyhäkoulu klo 10:00
Sun • English Service Sunday School 11:00 am
To • Rukousta ja Raamattua klo 19:00
Fri • Youth meeting 7:30 pm

Puhelinsana 604 324-4447

VICTORIAN KOTIKIRKKO

Finnish Bethel Church

Pastori Lauri Tomminen Puh. (250) 381-2418
Joka toinen keskiviikko klo 13 kodeissa

Calgary, Alberta

SUOMALAINEN SEURAKUNTA

Calgary Finnish Church

Jorma Heinikainen

1148 Fonda Crt. S.E.

Calgary, Alberta T2A 5S2
403-248-9907

e-mail: heinikainen@shaw.ca

Kokouksista ilmoitetaan paikallisesti

"Sillä niin on Jumala maailmaa rakastanut, että hän antoi ainokaisen poikansa, ettei yksikään, joka häneen uskoo, hukkuisi, vaan hänellä olisi iankaikkinen elämä" Joh.3:16

Saskatchewan

SUOMALAINEN RAAMATTUPIIRI

Yhdyshenkilö **Sinikka Lukkarinen** Puh. (306) 696-2253
Box 103, Broadview SK. S0G 0K0

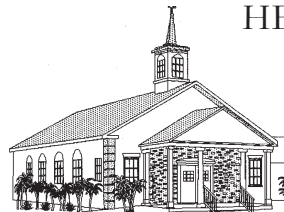
Lake Worth, Florida

SUOMALAINEN

HELLUNTAISEURAKUNTA

KOTIKIRKKO

Finnish Pentecostal Church

1510 High Ridge Rd.
Lake Worth FL 33461 U.S.A.

Pastori **Petri Kosonen**

kirkolle (561) 533-5716

Interneti Kotisivu: www.kotikirkko.net

Su • klo 10:00 Aamukokous, pyhäkoulu
To • klo 19:00 Sana ja rukous
Pe • klo 19:00 Nuorten ilta
Su • klo 9:00 Radio-ohjelma "Hyvät Uutiset" asemalta
WPBR 1340AM
Puhelinsana 24 t (561) 585-1110

Each of our days, the good as well as the difficult, are held in the hand of a loving God. They enfold joy, hopes, and dreams, but also losses and grief, and are shared with those we journey with, in relationships that are important. When we suffer a serious illness, it also affects our family and our circle of friends. Their support and love can make a great difference in the healing process.

One of today's most difficult illnesses, cancer, was earlier considered a death sentence. Thanks to today's advances in medical research, many cancers are now considered curable, and there are numerous cancers that can be

controlled and lived with as chronic conditions. We also believe and trust in God's supernatural healing power.

After a cancer diagnosis, it may seem that all is lost: physical energy is diminished, our hopes and dreams for the future are put on hold, and we may even question our faith. Due to our weakened condition, we may not be able to sense God's presence as before. If we were to believe our feelings at that time, God's presence would depend on the level of our feelings, and not on the declaration of Scripture. Jesus has promised He is with us every day, that he will never leave us or forsake us.

Others may assume that illness in a Christian must be rooted

in sin or disbelief and will rebuke the one suffering, or distance themselves from him or her. The one suffering may also fall into self-blame. Jesus had something to say about the attitude of criticism in the Gospel of John 9:1-3. Sin was not the issue of the man, blind from birth, nor was anyone guilty for his blindness. Instead, he was blind so that God's works would be evidenced through his blindness. It is possible that we will never fully know in this life which of God's works will become known through our illness. Is it that we will go to be with Him? Or that He will give us the grace and strength to go through our illness? We can trust in the words of Jesus that even if we suffer illness or a disability in this imperfect world, God's work in us will be revealed.

With cancer, there are many other changes. We need to acknowledge physical limitations and how they affect our lifestyle, mobility, even our occupation. Our friends may distance themselves as they are uncomfortable with

the feelings that our illness sets off in them. By God's grace, we can care for ourselves and be cared for by others, even when our illness is incurable. We may even experience cancer as a gift from which we learn life's greatest values and lessons. The apostle Paul's thorn in the flesh brought forth the truth that God's grace was sufficient for him and that nothing can separate us from God's love. Not even cancer (2 Cor. 12:7-9, Romans 8:35).

Family and caregivers often experience anxiety and stress on a greater level than the one who is ill. Depression and fatigue follow as strong emotions are held in tight check in front of the patient and family. Helplessness can also foster a forced optimism and cheerfulness that takes over a natural grieving process. When illness based sorrow and loss are not acknowledged, the one who is ill may feel misunderstood, isolated and not-valued. Families need support so that they can continue to care for the one who is ill. The cancer patient's task is to heal

from various treatments, and receives many kinds of attention. Often it is forgotten that the caregiver must also take care of the home, family finances, the care of children, the relaying of information to relatives and family, on top of his/her own job. Other caregiver challenges include adequate self-care, changes in family roles, physical exhaustion, worries and stress.

In addition to our prayer support, we can help these families in many ways. We are encouraged to carry each other's burdens (Galations 6:2). Additionally, we need to acknowledge and support the caregiver. Families need our warmth and hugs, through which we communicate how important they are, that we understand what they are going through. We can bring joy and help to the family in many different ways, lightening their load, asking how we can help. Often the smallest of thoughtful gestures can mean a great deal to the one receiving it. Love is known to be very inventive.

In the previous article, the theological foundation for Christian unity was explored in light of the relationship between the Father and the Son (John 17:20-25).

Another biblical concept that is equally important regarding Christian unity is the believers' standing in Christ. Paul's famous statement in Gal 3:28 declares that there is neither Jew nor Greek, slave nor free, male and female but all are one in Christ. This statement clearly underlines the unity and equality of all who are in Christ, that is, of those who

believe in him. In the ancient world there were insurmountable barriers between Jews and gentiles, social classes, as well as men and women. Can you imagine

Christian Unity Part II

what kind of shock Paul's words created? In addition to promoting unity and harmony, his words excluded discrimination and prejudice based on ethnic and national differences, social status, and gender. Many Bible scholars further believe that Paul's words in Gal 3:28 were a baptism formula. That is, these words were publicly proclaimed when a person was baptized. The words 'in Christ' in baptism bound believers together. All who believed in Christ had clothed themselves with characteristics, intentions, and virtues of Christ. All were now part of the family of Christ.

We too, if we are in Christ, need to remember this radical teaching of Paul. As believers we cannot afford to cause suspicion or division in church. In practice this is easier said than done.

We Finnish people are sometimes suspicious of strangers. In fact, racism has been so ingrained into our culture that we do not even notice it. Anybody who grew up in Finland before the 1990's probably remembers some of the racially loaded songs and plays that were only recently removed from schools and kindergartens. It was common to play a game called "Kuka pelkää mustaa miestä" and eat "Neekerin pusuja" (chocolate). One famous Christian children's song was called "Musta Saara". If you have no idea what I am talking about, ask the older members in your congregation and I am sure they will enlighten you.

There are many historical reasons for the attitudes of Finns

regarding outsiders. One notable example is the centuries of oppressive reigns by both the Swedes and the Russians. While this might make our attitudes somewhat more understandable, it is still clearly condemned in the Bible. In light of the biblical message, we need to repent of our prejudice and renew our minds and attitudes to reflect that of Christ. We are ALL one and have put on Christ. Further, since God has created all people in His own image, we have the duty to see this image, even if it is marred by sin, in all people and act accordingly. More and more Finnish churches in North America have started to reach out to people outside of Finnish communities. We need to be united in our efforts to reach out to others, both Finns and non-Finns. In this process, we need God's Spirit to help us live out the message of the Bible in all its dimensions.

ESA AUTERO

HOME MAX REALTY

ME HOIDAMME KIINTEISTÖKAUPAT SUOMEKSI ALUSTA LOPPUUN!

ME VOIMME MYYDÄ KAIKKIA FLORIDAN ASUNTOJA. NETTISIVULLAMME ON ILMAINEN ASUNTOJEN HAKU, JOSTA LÖYTÄVÄT KAIKKI FLORIDASSA MYYTÄVÄT ASUNNOT. WWW.ASUNTOFLORIDASTA.COM

TOIMISTOMME ON LANTANASSA SUOMITALOA VASTAPÄÄTÄ:
934 SOUTH DIXIE HWY, LANTANA FLORIDA 33462
PUHELIN: 1-561-586-1267 HOMEMAX@COMCAST.NET

HOME MAX REALTY

**"FROM CONDOS TO CASTLES"
SANNA ERONIMOUS
REALTOR**

Phone: 561-586-1268

Cell: 561-317-2207 Fax: 561-277-2744

934 South Dixie Hwy, Lantana FL 33462

Internet: www.floridahomesbysanna.com

E-Mail: HomeMaxMail@yahoo.com

**A Happy New Year 2009 to all our readers!
May the Lord bring many blessings your way
but also remember to
be a blessing!**

